

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Ponedeljak, 8. oktobar 2001.

Svedok VG-18

Svedok VG-84

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim, najavite Predmet.

sekretar: *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Izgleda da nećemo danas, na žalost, da imamo pristupa simultanom transkriptu na ekranu, dok ne bude namešten, ali mislim da je važno da nastavimo. Upravo se pokazalo da nisam u pravu, ali razumeo sam da ima nekih problema u vezi s tim. Gospodo, molim vas, ustanite. Zamoliću vas da pročitate svečanu zakletvu koja je napisana na papiru, a koji vam sada pokazuje sudski poslužitelj.

SVEDOK VG-18: U ime boga kojeg poštujem, svečano izjavu dajem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Hvala lepo, gospođo. Molim vas, sedite. Gospodine Grum. (Groome).

TUŽILAC GRUM: Pre nego što počнем sa ispitivanjem ovog svedoka, htelo bih da obavestim Sud i gospodina Domazeta o nečemu šta bi moglo da ima implikacije za Pravilo 68. Tokom vikenda, imao sam prilike da prvi put razgovaram sa ovim svedokom. Ona me je obavestila, tokom vikenda, da je dala izjavu policijskim organima u Srebrenici, što bi, možda, moglo da utiče na težinu koju Sud daje dokaznim predmetima 59-1 i 59-2, a htelo sam da gospodin Domazet toga bude svestan tako da može da ispituje svedoka, ukoliko to želi, u vezi sa ovim dokaznim predmetima.

SUDIJA HANT: Jeste li vi dali gospodinu Domazetu te njene izjave?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC GRUM: Da. On već neko vreme ima sve te izjave.

SUDIJA HANT: Hvala.

TUŽILAC GRUM: Zamoliću da se svedoku pokaže lista sa pseudonimima.

SUDIJA HANT: Do kog broja smo došli na popisu dokaznih predmeta?

TUŽILAC GRUM: 90, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dobro, to će da bude dokazni predmet P90, pod pečatom.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobro jutro, gospođo. Zamoliću vas da pogledate prvi red na dokumentu koji se nalazi pred vama. To je dokazni predmet Tužilaštva broj 90. Recite nam da li je to vaše ime u prvom redu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. U prvom redu, koliko vidim ... A da, gore, jeste ... Gore jeste, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li se u drugom redu nalazi vaš datum rođenja?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Kako ne bismo otkrili vaš identitet, mi ćemo da vam se obraćamo, tokom vašeg svedočenja, kao svedoku "VG-18". Isto tako, zamoliću vas da umesto imena koristite broj kad god treba da govorite o ljudima, čija se imena nalaze na toj listi. U redu? Počeću tako što ću vas upitati u kom selu ste živeli, otprilike, poslednjih 27 godina svog života?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: U Koritniku. Kod Višegrada. Sedam kilometara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta vam je zanimanje?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Domaćica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite Sudu koliko dugo ste išli u školu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Čet'ri godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koje ste nacionalnosti?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Muslimanka. Bosanka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da vam skrenem pažnju na proleće, odnosno, početak leta 1992. godine. U to doba, da li su u vašu kuću došli neki ljudi i raspitivali se za vašeg muža?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je to, otprilike, bilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Otprilike bilo pred polazak, a vi ste rekli u aprilu. A to je bilo pred polazak, u junu. Onda su došli da traže mog muža, da ide u našu mjesnu zajednicu i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko su bili ti ljudi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, bio je Radomir, Radomir, zvali su ga "Mića". Nadimak. Milorad, ne može mi da na um padne. Milorad, "Mića" ga zvali, "Mića".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko ljudi je, sve skupa, došlo da se raspituje za vašeg muža? Koliko ih je bilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Oni su došli, šest-sedam ljudi, uniformisani da ... Oni nisu došli samo za mog muža. Došli da pozovu, da ide u Prelovo dva čovjeka, da potpišu da mi moramoći odatle.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste im rekli, gde vam je muž?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da u šumi čuva stoku. On je nas poznavao od ranije, taj čovjek. I to je bilo tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li su ti ljudi, koji su došli u vašu kuću, otišli sa dva čovjeka u Prelovo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Tek posle moje izjave, onda oni su rekli da zovem Osmana Kurspahića i Ređu Memiševića. Ja sam ponudila da odem da dovedem svog muža, da ja ostanem kod stoke, ali' ne, to im daleko bilo, dulji se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jesu li ta dvojica, onda, otišli u Prelovo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Otišla, našla hi, na poljoprivredi rade. I tako sam him rekla da je rek'o Mićun da "morate ići u Prelovo". Oni su mi rekli de mi je muž, što nisam njeg' poslala. Ja sam opet objasnila i oni su morali poći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jesu li im dali neke garancije da će biti bezbedni na putu za Prelovo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da će oni ići za njima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li se ta dvojica, koju ste sada spomenuli, u neko doba vratili iz Prelova?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest', pored kuće. I mene su pozvali da hi nikad više ja to ne zovem. A ja sam morala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada kažete "oni", mislite na Osmana Kuršpahića i Ređu Memiševića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Tamo su hi provocirali. Vidili nepoznate ljudi, bradate i tako to, valjda. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, vremena prošlo otkad su ti ljudi otišli iz Koritnika i kad su se vratili iz Prelova?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možda ... Puno me pitate. Možda čet'ri, pet sata, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kad su se vratili, da li vam je Osman Kuršpahić ispričao šta se dogodilo u Prelovu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Da hi se potpis'o, da moramo ... To je bio četvrtak, da moramo biti spremni svi u nedjelju da idemo u Višegrad. Da je se on potpis'o da idemo u razmjenu, u Kladanj ili u Oovo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A je li vam rekao kako su prema njemu postupali u Prelovu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Strašno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li, u neko doba, neka osoba po imenu ... (*izbrisano po nalogu Prestresnog veća*) ... došla da razgovara s vama?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, jest i prije toga ... (*izbrisano po nalogu Prestresnog veća*) ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je ta osoba, otprilike, došla da razgovara sa vama?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Doš'o je kad je trebalo da idemo, taj zadnji put. Ja sam neke svoje stvari iznosila kod Ljubisava Grujića i Dušana, recimo, da ostavim. Oni su mi obećali i ovaj, i on je to primjetio. I doš'o je tu, pred njihova vrata i rek'o mi je: "De mi je mitraljez?" Ja sam, onda, rekla: "Evo mog mitraljeza. Moju kuću ja pravila, sa tri sprata. Evo mog mitraljeza". Ja ... meni nije potreban miraljez, jer sam ja tu djecu poznavala i štitila isto kao i svoju. Živila sam 27 godina sa njima. Nikad ništa, nikake loše riječi. Božić, Bajram (Bajram), sve smo skupa bili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi, u stvari, imali puškomitaljez?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ma ne. Pa nisam imala nikad ni pištolj. Što mi to treba? Ne, uopšte se tim niko nije bavio. Nisam čak imala nikog ni u policiji, ako dođe šumar ili policajac nešto, da prođe to ... Moje, 27 godina, to sam vid'la. Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje je nacionalnosti gospodin Gavrilović?
SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate da li je on tada imao neki politički položaj?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. U njega je majka razvedena bila od oca. On je živio u Zadru i tamo je odgajan. Kad je bilo ... Rat u Zadru, on je izbjeg'o, ovamo, ocu i tako se on odnosio, suviše prema nama, prema ostalim komšijama, recimo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad ste razgovarali s njim, da li vam je išta rekao o tome gde bi vi trebalo da idete?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. Nego je rek'o meni ako ne nađem mitraljez, ako mi muž ne nađe mitraljez, da će nas pobiti. A moj je muž to sve sluš'o. Sakrio se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih da vam skrenem pažnju na poslednju noć koju ste proveli kod kuće, u Koritniku. Sećate li se toga?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Sjećam se, što ne, što ne? Sjećam se moje kuće, mog ... Sproveli smo ... Recimo, eto, to je on nama rek'o. Nismo spavali. Rek'o nam je da će nas pobiti, al' neće tu da smrdimo, nego dole kad dođemo, a to dole je, sigurno, Višegrad. I tako se sjećam. Ko će spavat'? Jer mi od aprila, do našeg odlaska, nismo smjeli u kući spavati, jer ako smo mi u kući, ja i moj Mirza, ja i moj sin spavali, on je ... Moj muž mor'o nas čuvati, ali jedno vrijeme nismo smjeli. Imali smo iza kuće maline i tu smo spavali. Nismo spavali, mislim. Tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste spomenuli da je gospodin Gavrilović rekao da će vas ubiti. Zamoliću vas da nam kažete šta je on vama tačno rekao, koje je on reči upotrebio?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Eto to nam je rek'o. Ja to što sam izjavila, to nam je rek'o, da neće tu da smrdimo nego dole kad siđemo, a de je dole, to je, naravno ... Nije on pomen'o Višegrad, nego to je, nego ... Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kog dana ste otisli iz Višegrada ... Izvinjavam se, iz Koritnika, ako možete da se setite?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Samo kad umrem i oči zatvorim, onda ne mogu. 14. juna, u 6.30 sam krenula iz svoje lijepе kuće. Što ne mogu? Ko se ne može svog zavičaja sjetiti?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kažete da je to bilo 14. juna. Je li to bio neki muslimanski praznik?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Bio četvrti dan Kurban-Bajrama (Kurban-Bajram). Ost'o mi je Kurban nezaklan mome, muževom ocu, al' njih smo poslužili mjesto toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A to je, inače, običaj? To ste uvek radili na Kurban-Bajram?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Običaj mrtvijem da se, recimo, očevima, majkama i ko može i široj obitelji, ali, naravno, očevima i majci koji su umrli. To je i običaj i dužnost, ko može.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi, dok ste se pripremali da odete, dali nešto od svojih stvari jednom srpskom komšiji kom ste verovali? Nemojte da spominjete imena.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Jesam. Jesam iznijela što sam mogla iznijeti, jer su mi oni obećali. Ali kad sam pošla, pa se okrenula u svoju kuću, nisam ništa iznijela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta ste od svojih stvari dali tom komšiji?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ove što su se mogle nositi, recimo, škrinja, frižider, šporet, ovaj, motorku, kosačicu. I, naravno, kad sam pošla, odnijela sam ključeve i od kola, ostala su ... Od auta, ostali su u garaži. Samo sam predala ključeve. I predala tim osobama ključeve od kuće. A nisam ni zaključala, jer sam mislila da će oni to derati, da će oni razvaliti. Mislila sam da će se ja opet nekad tu vratiti. I tako, nisam zaključala svoju kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme kada ste otišli, jeste li mislili da ćete se jednog dana vratiti u Koritnik?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ja mislim i danas. Ja mislim i danas, jer da se oni pokupe koji su to, te zvijeri koje su to radili, sutra bi' se vratila. Moje 100 duluma zemlje, moje dvije kuće, moje svo bogatstvo. Ja ... Moram se vratiti. Nemam od čega da živim. Ja nemam penzije, nema muž penzije. Mi živimo od dva, tri duluma, te ... Na srpskoj smo zemlji, u kući Srba, jer to je tuđe, ja to moram napustit' i izaći. A de da izađem, a nemam kud, ni tamo. Cijela istočna Bosna je pusta. Nigdje Muslimana. 1992., 1993. godine nije ostalo, da l' na trnju il' u gro ... Tamo negdje zagrunut, prema tome, sve napustili. A naročito mi, tamo, preko Drine. Nama je Drina majka, opet ili Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se vratimo na jutro, tog četvrtog dana Kurban-Bajrama. Jeste li se zajedno s drugim ljudima iz sela okupili da napustite Koritnik?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Moj je muž riješio, od svoga oca čuo "ko je otiš'o u šumu, ost'o živ". On je poziv'o mene i mog sina, našeg sina, da idemo i mi, ali ja neću od svog naroda, jedno. A drugo, on je sigurniji kad je sam, jer čim nas je više, odmah je, bilo koga da sretneš, sumljivije. I tako sam pored njegove bezbjednosti

puta, sigurnosti, ja sam odlučila da idem sa svojim narodom. Oko 40 nas je bilo iz tog našeg sela, možda 25 kuća nas je bilo tuj što smo živjeli. Ne znam sigurno, jer ne mogu da brojim

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš muž htio da ne idete u Višegrad toga jutra, nego da pobegnete s njim, u šumu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Tog jutra i ranije me zvao da idemo preko šume za Žepu. Da idemo tamo, da idemo preko šuma, recimo, za Olovo ili, recimo, tamo negdje dalje, da tražimo slobodnu teritoriju. Al' ja nisam mogla pored njegove bezbjednosti, jer on je sigurniji ići sa još jednim muškarcem nego sa mnom, sa jednom ženom, jer to je sve ... Teritorija neslobodna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš sin tada bio mlad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jašta je. Bio mlad, bio nježan. I čak i krajnjake imao, jer to, iz tijeh vremena, ta tri mjeseca uvijek je kiša padala. Hladno. A mi smo morali ... Srpska djeca uzeli su njegovo biciklo i šetaju ispod naših kuća, a moj sin oblači bundu da idemo u šumu da se krijemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li s mužem razgovarali o tome hoće li sin da ide s njim u šumu ili će s vama da napusti Koritnik?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Zvao je dijete, ali ja se, nisam se mogla odvojiti od njega kao i danas. Mi smo cijeli rat, kad smo se odatile razili, mi smo cijeli rat, nas dvoje, proveli sami: Višegrad, Žepa, Srebrenica, Tuzla, Visoko. I kad je 1996. godine, koje je bila reintegracija, onda sam došla u Sarajevo. Imala sam šćerku i sina na fakultetu ... Zadesio ih rat.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon tog razgovora s mužem, je li vaš muž otišao da razgovara s jednim Srbinom koji je živeo u Koritniku i da ga zamoli da učini nešto?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste. Onoga što smo odnijeli stvari, jer nam je taj čovjek bio uvijek dobar, ali nije smio. Ja sam se krila kod njega sa svojim sinom, ali kasnije je rek'o "ne smijem, morate ići negdje tražiti drugo mjesto". Ne smije od većih vlasti, jer su to primjetili da naske štite, jer su naša djeca i njihova djeca, to je bilo nerazdvojno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta je vaš muž zamolio tog čoveka da uradi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Naš muž je zamolio, zamolio ga da pođe sa nama dole do našeg odredišta, de su nas, de nas je rek'o autobus da čeka. Zamolio ga je "idi s njima dvojem i sav taj narod sprovedi. Ovaj ... Evo, šta je ovaj odozg'do rek'o da će hi pobiti, ali neće ovdje nego dole kad siđu". A on je njemu odgovorio da on danas ne radi, jer je, na svu priliku je bio u policiji, da on danas ne radi nego tek noćas.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, taj vaš komšija Srbin, sa kojim je vaš muž razgovarao, bio je policajac?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne, nego je bio taj što nam je rek'o. A to je mom mužu rek'o taj komšija. Ne, ne, nije on bio, nego taj što nam je rek'o da će nas pobit'. Nije bio policajac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Gavrilović?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Policajac je bio onaj što je rek'o da će nas pobit'. Jest', tako je. Tako je. Ne može biti gospodin. Ja to nikad neću reći.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možda sam nešto propustio, ali kakvo je značenje njenog muža? Je li on druge nacionalnosti?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne, časni Sude. Gospođo, po vašem shvatanju, gde je trebalo da odete na autobus?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: U Greben. Možda dva kilometra od našeg sela. Zove se Greben.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li otišli u Greben?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Moj muž je zamolio tog komšiju i on je uzeo automatsku pušku i kren'o je, jer je naša kolona poizmakla dok smo mi otišli gore kod njeg', da hi moj muž zamoli da nas provedu. I tako, dok smo se mi pozdravili s mužom, on je otiš'o u šumu, mi smo dole. I kažem "moj sine, kada se više vidimo."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli u Greben, jesu li se tamo već okupili drugi stanovnici Koritnika?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kad smo mi ... Oni su nas čekali. Stigli smo hi odma' u selo, tom dole srpskome. Stigla sam ja svoje komšije i krenuli smo svi u jednoj koloni, a za nama je Dušan iš'o pozadi i ta je kolona išla. I negdje oko pola puta između našeg sela i Grebena, jednog našega komšije "folcika" (Volkswagen), izbila su kola, mi smo se sklonili. I tu ide Ilija Gavrilović i taj, taj Dragomir Gavrilović, i on isto. I izvuk'o je ruku i nama maše da mi idemo dole, prema dole, a ovaj ga, ovaj mu uvlači ruku u kola, Ilija. A on je nam izvuk'o skroz ruku nama da idemo dole. I otišli su pred nas ... Prema Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste mu mahali rukom. Je li to tačno? Je li to tada uradio?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest, da treba da idemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli u Greben, koliko je bilo ukupno ljudi iz Koritnika tamo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kad smo stigli na to odredište đe trebamo sjesti u autobuse, pa bilo samo, samo naše selo, jer tu je srpsko selo. Tu nema više, samo je naše selo tu bilo. Sve je otjerano. I još je jedno selo ostalo iznad nas, možda dva sata pješice. Nisam čula da je otišlo. A mi smo iz pozadine i tamo Prelovo, još neko, neko. Nije bilo više Muslimana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko se u Grebenu okupilo Muslimana iz Koritnika, u ono doba kad ste vi tamo stigli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa oko, nas 40, 45, 47. Ne znam, ne znam. Nemojte me ... To je bilo, recimo, prije 10 godina i to nije baš, da kažem, tačno, ali sigurno preko 40 ih je bilo. Cijelo naselje, eto, cijele obitelji, sve. Bili su Ajanovići jedna porodica, jedna Memiševići.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemojte da nam kažete imena svih ljudi koji su bili tamo, ali recite nam da li su svi ovi ljudi bili civili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Sve civil, ma sve go civil ko je živio isključivo od penzije i od poljoprivrede. To nema ništa veze. Niko nije bio nešto da je pripadnik neke vojske ili ... To su sve bili ljudi oko 50, 55 godina, a bila su, recimo, žene, jer su ranije ti koji su bili, mogli biti pripadnici, oni su odvedeni s posla. Kurspahići, ako vi treba ja ću hi pobrojati, koji nisu tu sa nama bili, a njihova su djeca i žene bile.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li i jedna beba bila u toj grupi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da. 48 sata. Rodila se u šumi, nije ni okupana, ni žena očišćena, onakva je ... Sve smo majke znale kad se rodi, šta treba. Ona je onakva sišla, možda preko 10 kilometara dok je došla iz šume do nas, pa opet odatle sedam kilometara do Višegrada, ta je žena došla. Možda svojih 17 godina imala. Dva dana se porađala u šumi, jer nismo imali drugog izlaza.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, recite nam ponovo koliko je stara bila ta beba?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: 48 sata, dva dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli u Greben, jeste li tog dana čekali na autobus?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesmo. Nailazila je vojska uniformisana. Mlađi vojnici, pitaju nas šta čekamo, đe ćemo ići? Mi kažemo "čekamo autobus, idemo za Kladanj ili za Olovu". Oni su nam rekli da je Kladanj u Srbiji, da idemo, tako ... Maltretirali, eto ... To su, recimo, od nekih našijeh, tijeh što su bili, školski drugovi njihovih sinova, pa pitaju "đe je Sabit Kurspahić", đe je taj. To su školski drugovi, al' ovi su divljač dobili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li autobus ikada stigao?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nikada. Tuj smo hi zvali telefonom, iz jedne kuće srpske, od Slavke Gavrilovića. Malo dalje naprijed, pola kilometra su išli neki ljudi. Osman Kurspahić sa tim Dušanom išli su, ali ne autobusa, jer je to nama pripremljeno, recimo, kako smo pošli. Čim smo na odredište došli, odmah smo vidjeli da nije nešto u redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li, u jednom trenutku, krenuli iz Grebena za Višegrad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Onda, onda je taj Dušan, recimo, zamolio tog Mićuna, Milorada, da nas do Banje preprati, da ide sa nama. I on je otišao, uz'o je pušku i kren'o je sa nama do Sasa, zvana Banja. Pješice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovo mesto koje spominjete kao Sase ili Banja, je li to mesto tamo gde se put ukršta sa putem koji ide gore, prema hotelu "Vilina Vlas"?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li na tom mestu videli neke ljude u uniformi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, jesmo. Policiju vojnu, jer je ona tu legitimisala sve i tako ... Vidili smo vojнике, dole, u jednoj kući, ne znam kako je, zaboravila sam tom čovjeku ime. Zvali su ga "Crni". Vidili smo puno vojnika, jer je njegova žena bila sa mnom puno dobra, ali me, nije me ni, ni, ni jednom imalo preko oka pogledala, ali više nije glave, a nije čak ni izlazila. To je bila pod cestom, ta kuća. Bilo je puno vojske, ali nisu nam ništa ... Samo nam je gore ova policija rekla "kud idete, muškinje?"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je jedan od policajaca rekao nešto u vezi s tim da imate muškarce i dečake u grupi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jer to je taj, ne znam mu ime, al' znam da je to naše djece, mislim, kolega iz škole. Jer ti su prolazili kroz naše selo čet'ri, osam godina. I tako, to su kolege. A bilo je kod nas i djevojaka i tako su oni poznavaju na igrankama, na sijelima. I prišao je jednoj djevojki kud idu ... Što se zove, ne znam kako joj je ime. Prišao joj je i rek'o kud idu ovi muškarci. Što vi žene, al' kud idu oni?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li rekao još nešto u vezi s tim da ti muškarci i dečaci treba da idu Višegrad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, nije. Samo je rek'o da se u Višgradu svašta dešava. Al' ne, ne, ne znam, ne sjećam se. Možda je i rek'o, al' ja sam opet rekla, izvinite ako bi' nešto izostavila, jer to je 10 godina, puno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su se, u tom trenutku, neki ljudi iz Sasa pridružili grupi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu. Halilović Mujo, Meho, njegova supruga, Tima, Nurka i Kurspahić Igbala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li grupa nastavila put za Višegrad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Odatle smo pošli sami. Ovaj je mor'o, pozdravio se sa nama. I mor'o je ići na stražu u Kamenicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete "ovaj", na koga mislite?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Na Milorada. Miću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste prvo otišli kad ste stigli u Višegrad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Išli smo u policiju. Da, znamo. Policiju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to policijska stanica? SUP?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Prije se zvao SUP. Uvijek je bio naš. Još uvijek je naš. Ne mogem reći da je tudi. Moja kuća ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se desilo kada ste stigli u SUP?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Osman Kurspahić izaš'o je sa jednim, sa jednim, možda od 25 do 30 godina, uniformisanim licem, policajcem. Ne poznam ga, čak nisam smjela ni da gledam. I rek'o je "ko vas je zvao". I taj Osman Kurspahić, on je rek'o da smo mi pošli u razmjenu, u Kladanj, u Olovo. I on je: "ko nas je pozv'o. Pozv'o nas je u Crveni krst". Onda nam je rek'o da je Crveni krst u hotelu, tamo, u hotelu na Drini, da idemo tamo. Ali da idemo ... Da ne idemo glavnom ulicom, nego će idu teretni kamioni, pored Drine da idemo. I po dva u redu.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, šesti red ove stranice. Konačno sam dobio transkript na ekranu. Da li bi poslednju reč trebalo izbrisati iz teksta?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, časni Sude. Hvala. Da li je osoba koja vam je rekla da idete u hotel, u stvari, čovek koji je izašao iz policijske stanice?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da. Izaš'o je iz SUP-a.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A, po vama, zašto je trebalo da hodate uz reku, dvoje po dvoje u redu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li stigli u hotel? Jeste li otišli u hotel?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to hotel koji se nalazi pored starog mosta u Višegradu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se dogodilo nakon što ste stigli u hotel?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Morem. Kad smo tu stigli, to je bila veća grupa. Opet je otišao Osman Kurspahić unutra i izašao isto sa tim, kako mogu reći, momkom, isto uniformisan. I kaže što smo ... Što nismo došli ranije, da je otišlo šest autobusa, ne znam koliko kamiona, sa prtljagom, da su otišli za Oovo il' Kladanj, ne znam. Što nismo mi stigli ranije? Ovaj ... "Šta ćemo sada sa vama"?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je to bio mlađi čovek. Možete li da nam kažete koliko je, otprilike, bio star?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kao ovaj tamo, preda mnom, sudija.

SUDIJA HANT: Hoćete li da vam kažem koliko sam star?

TUŽILAC GRUM: Može li to da uđe u zapisnik?

SUDIJA HANT: Ja samo izgledam star, to je sve.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Oko 30. Ne znam. Ne znam. Nisam smjela da gledam. Puno me pitate.

TUŽILAC GRUM: U redu.

SUDIJA HANT: Osećam da sam sada ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa ti nisi smio gledat. To se možda ne vjeruje nikome. Nego da gledaš preda se i da slušaš šta ti se priča.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se kakvu je uniformu nosio taj čovek? Možete li da je opišete, najbolje što možete?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Crnu, crnu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li ta osoba nosila nešto na glavi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kapu, francusku. Policajsku. Tako nešto, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se kakve je boje bila ta kapa?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne sjećam. Pa, naravno, ko i odjelo. Ne znam. Ne znam. Nisam ni gledala. Nije me interesovalo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Posvedočili ste da vam je taj čovek rekao da ste propustili autobuse koji su otišli tog jutra. Je li vam rekao kad će da dođu sledeći autobusi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da. Jeste, jeste. Da nismo stigli da idemo, da se vraćamo nazad, u Pionirsku ulicu, gore, to jeste nazad. Možda jedan kilometer i više. I da će doći ti noćas autobusi i sutra. Da smo dolje iza 8.00 pa do 12.00. Tako, da bismo išli kao što su i oni otišli u 12.00, taj prethodni konvoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam rečeno da odete u Pionirsku ulicu, da tamo provedete noć?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste. Rečeno nam je u ulicu Pionirsku da odemo, da imaju gore kuće, muslimanske. Sve su prazne, ali ... Eto tako ... Ako sam nešto izostavila ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam se učinilo da je nešto sumnjivo u tome što vas šalju u pionirsku ulicu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da. Nama rekli eto imaju tude kuće ili tuda. Kuća je bilo muslimaskih. Mog brata kuća, mog brata, nema 10 metara, stan prazan. Izašli su i oni davno, u maju. Mogla sam, kad sam prošla, vidila sam store ispod tog mog brata stana. Vidila sam store njegove, još stoje. I čim su rekli da idemo nazad, to je prigradsko naselje, ta Pionirska ulica, odmah je sumnjivo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim stana vašeg brata, je li u centru grada bilo i drugih muslimanskih kuća i stanova za koje ste vi znali da su prazni?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, jeste. Ma sve su bile. Možda 10 posto da je neko bio tu od Muslimana. Ne znam. To je bio prilično krajnji rok.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, stan vašeg brata bio udaljen od hotela?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, nema od hotela do mog brata stana, ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... opet sam se tuda vratila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li otišli u Pionirsku ulicu, kao što vam je rečeno da učinite?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, naravno. A kud drugo? Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko vam je, otprilike, trebalo vremena da tamo stignete?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Mi kao zamorenici, kao iskisnuti, kao mokri, nama je trebalo sat vremena da idemo. I da torbe vučemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste usput videli neke spaljene kuće za koje ste znali da su muslimanske?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Vidjela sam, kad sam prilazila gradu, našeg doktora Safeta, sad ne znam kako se preziva, da je nema ni temelja. I još neke, ali nisam ... Jer to mi nije, to je već bilo uobičajilo. Sve je gorjelo do našeg sela i kad sam bila u mom selu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li vas neki Srbi pratili na tom putu od hotela do Pionirske ulice?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nije bilo nikog. Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad ste stigli u Pionirsku ulicu, da li je neka žena iz vaše grupe rekla da bi bilo dobro da se razdvojite i da nađete različita prenoćišta za tu noć?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Iz naše kolone, jer ja sam išla u pozadini. Imala sam pet torbi. Mali iznemog'o. I tako. I rekla mi je jedna moja kona da ode da vidi ako nađe svojega i našega, recimo, oni su tu bili, da se razidemo, da ona ode kod njiha. I rekla je svojoj majci: "Čuvaj djecu. Ja odoh da vidim i izaču pred vas". Jesu li kući i da idemo mi kod njiha.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto je rekla da bi bilo dobro da se rasporedite u nekoliko kuća?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Radi bezbjednosti, jer to smo slušali ranije da je ... Da nismo svi zajedno. I tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se ona vratila nakon što je razgovarala sa svojim rođacima u Pionirskoj ulici?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Ona nije imala s kime razgovarati. Ona je se momentalno vratila i rekla nam je. Nije cijelom, ukupnom narodu. Samo ja sam išla s njenom svekrvom i s njenom djecom. Rekla je da je amidža i strina ubijeni i da su u kući pokriveni dekama i zaplakala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam poznato koliko su ujak i ujna imali godina?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Đe nije? To je komšija naš, ozdo iz našeg sela, al' im'o je kuću u Pionirskoj ulici, recimo sin mu je živio, a on je živio isključivo sa nama u Koritniku

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, imao godina?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možda 65 na 70 godina. Viđali smo jedno drugo. Al' ona je bila mlađa. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li se grupa, u neko doba, okupila kod kuće Jusufa Memića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesmo, mi smo tu i stali, a poznavala sam tu kuću. Moja učiteljica, moje djece, sve troga, Derviša Karčić, ona je tu stanovaла dok nije kuću napravila sebi. I ja sam kod nje otišla. Poznavala sam malo tu kuću, al' nisam ... Ali tako smo ... Tu su bile sve kuće prazne. Pored ceste smo tražili. I ušl ... Nismo ušli, tu smo stajali. I tu nam se i pokaz'o Mitar Vasiljević.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koje je doba dana, otprilike, došla osoba za koju kažete da se zove "Mitar Vasiljević"?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Oko tri, tri i po. Tako. Ne znam tačno. To bi moglo biti to vrijeme. Ako treba precizno, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi tu osobu, koju sada spominjete, poznavali od ranije?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Njegovu sam suprugu poznavala kao jednu najbolju ženu, jer kod nas je radila. Trgovac bila u Sasama, na Banji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako se ona zvala?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Milojka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste saznali ime te osobe za koju sada kažete da se zove "Mitar Vasiljević"?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa tako, mi smo gledali gdje ćemo, šta ćemo. Čula sam da se rukuje sa Mujom Halilovićem. I kaže on: "Đe si Mitre. Zdravo Mitre." I tako smo se mi okrenuli. Vidjela sam, možda i prije nekad, jer on je radio kao konobar. Može biti i sa svojom crkvom, il' sa sinom da sam ga nekad i vidjela dole. Ali nije, nisam se sjećala. To je bio veliki strah kada smo došli. I tako kad je rek'o da je Mitar, on je samo rek'o da je Mitar Vasiljević, da je smještaj izbjeglica ispred Crvenog krsta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite li da biste bili u stanju da prepoznamete tu osobu ukoliko biste je ponovo videli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Mogu. Samo kad umrem onda ne mogu. Što ne mogu? Što? Ja što jednom vidim, recimo, nisam ga ni onda vidjela ... Mogu. Što da ne mogu? Eto ga tamo. Može. Što ne mogu?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ga danas prepoznajete ovde, u sudnici?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete na koga mislite, time što ćete da nam kažete gde sedi i kako je obučen taj čovek?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Je l' ovdje ili kod nas kad je bio u Višegradu? Možem. Sjedi na lijevoj strani. Nisam gledala kako je obučen. Naravno da je u crnom, ali to mi nije ... Neću da ga gledam, zato što nije održ'o ono što je rek'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li sada, molim vas, da pogledate ovde po sudnici da budete sigurni u ono šta kažete? Da li se ta osoba, koju spominjete, nalazi danas, ovde, u sudnici, osoba koju ste videli onog dana?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Mogu. Iza ovog čovjeka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kakvu odeću ima na sebi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nije crno. Kafeno, mislim. Ne znam. Ja ne vidim dobro više. Kafeno. Ma možem, samo je stariji 10 godina. Onda je bolje je izgled'o.

TUŽILAC GRUM: Molim da se stavi u zapisnik da je svedokinja prepoznala optuženog.

SUDIJA HANT: Da, biće uneto u transkript.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, možete li da nam kažete sada šta je imao na sebi tog dana u Pionirskoj ulici?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Crnu odjeću. Mantil sve do zemlje. Šešir. Perku za šeširom, i tako ... Kao jedan na filmu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li tačnije da nam opišete na šta mislite kada kažete "kao da je na filmu". Na koje filmove vas podseća taj šešir?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nije, recimo, kao što bi čovjek bio. Ko oni što smo viđali, uniformisani fino. Tako. Šta ja znam? Nemojte me zamarati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo vas molimo da nam opišete ono čega se sećate, kako najbolje umete. Da li se sećate koje je boje bila ta kapa?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da li crna kao i odijelo? Ne znam. Pa, nisam čak ni gledala. Ja sam vamo gledala gdje, šta i kako. Ovaj ... A nisam ga ni gledala, pravo da vam kažem. Kao i odijelo, sigurno, da je crna. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li li Mitar Vasiljević, u jednom trenutku, nešto rekao toj grupi ljudi iz Koritnika?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, jeste. Sa Mujom se i rukov'o i obratio je se i nama da je Mitar Vasiljević. Da je smještaj izbjeglica ispred Crvenog krsta. I da nam je tu slobodno, i da nam je bezbjedno, i da smo svi na okupu. I da nas ne smije niko dirati i tako, niko ... Neće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na šta mislite kada kada kažete da je trebalo da ostanete "kao jedna grupa"? Možete li da nam prenesete šta je on tačno rekao?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro. Da se ne razilazimo, da smo svi tu. Tu je bilo, recimo, osoba koje su imale od sinova kuće, tude u gradu, pa su i mislili ići tu. Ali kad je, nam je rek'o da smo svi tuj, da budemo svi tuj, malo nam je bilo neprijatno, al' opet smo ostali tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ga videli da, u jednom trenutku, nešto piše?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, jesam. Izvadio je blok i piše. Nisam znala šta piše. Pis'o je potvdu da nam je tuj bezbjedno, da nas neće niko dirati i dao ju je Muji Halilović. Mujo Halilović je uš'o zadnji i pokaz'o nam je "ovo nam je dao Mitar Vasiljević".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li Mitar Vasiljević objasnio šta znači taj komad papira, to šta je napisao?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, jeste, recimo, Muji, a nama nije. Nama je značilo da je nama bezbjednije tu ako bi nas neko doš'o da maltretira, da mi kažemo da imamo legalan papir za tu kuću i da se tu nalazimo. To smo mi razumjeli, a sad ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam on nešto rekao u vezi sa autobusom za sledeći dan?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da ćemo tu i prenoćiti, a da ćemo sjutra doći kao i prethodnog dana, dole, na autobus ... Da će doći da nas ... Da idemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemojte da nam kažete ime svog brata, niti gde je radio, ali nam recite jeste li u jednom trenutku razgovarali sa Mitrom Vasiljevićem o svom bratu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesam kad je on rek'o da je konobar u novom hotelu ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Možda će se on sad sjetiti da mi je to rek'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to bilo tačno da je vaš brat radio tada tamo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest'. Tačno je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što se Mitar Vasiljević obratio grupi, da li je još o nečemu razgovarao s Mujom?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam. Mujo je ost'o. Mi smo otisli tamo. I tako smo povjerivali u njegovu bezbjednost, da nam je rek'o da je on taj član koji smješta izbjeglice. I tako ... Dao nam papir. Ja više ne znam. I nisam ga više tu noć ni vidila. Ja sam ušla unutra. Ako budem nešto, možete me vi ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li Mujo ušao u kuću u isto vreme kad i vi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: On je ušao ... I nosio jednu malu čašicu rakije. Kaže da je nasuo Mitar Vasiljević. I nosio je taj papir.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je vremena, otprilike, prošlo od trenutka kada ste vi ušli u kuću Jusufa Memića i kada je gospodin ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Isto, možda. Odma' je to. Nije bilo zastoja, da ti stojiš na ulici. To je ... Odma' za nama je ušo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možemo da kažemo da je većina ljudi iz Koritnika sada već bila u kući Jusufa Memića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možemo, kako da ne. Jedito to što je živilo točno u Koritniku, sve je bilo, osim mog muža. A ono je sve bilo, recimo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da pogledate ovaj list papira ispred vas i pogledajte ime pod "VG-101". Nemojte da izgovorite ime te osobe, ali kažite nam da li se ta osoba nalazila u kući Jusufa memića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jašta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I pogledajte ime iznad, pod brojem 78. Da li se i ta osoba nalazila u kući Jusufa Memića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste vi ušli u kuću Jusufa Memića i nakon što ste dobili tu potvrdu, da li su neki drugi muškarci došli u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko vremena je, otprilike, prošlo od kada ste vi ušli u tu kuću, do onog trenutka kada su stigli ti muškarci?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa kroz, kroz jedan sat. Mi smo se bogu molili, ručali. Tako, kroz jedan sat. Možda malo manje. Ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mislili da to ima veze sa gospodinom Mitrom Vasiljevićem?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ja ne znam. Kad je Mitar Vasiljević bio tu, nikog nisam vidjela drugoga. A sad, da li hi je neko posl'o, to ja ne znam. Ja sam ovdje došla da govorim ono što sam vidjela, svojim očima. A da li je nekog posl'o, to on nek' da kaže.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste saznali ko su bili ti ljudi koji su tada došli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, đe ćeš sazнати, bolan, kad ti ne smješ da gledaš.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali nekog od muškaraca koji su tada došli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro. Došli su prije. Prije su jedni došli i rekli su: "Ti i ti, ima leš kod Drine", prije toga, "ima leš kod Drine da se zakopa. Ti i ti, ima leš gore, prema Babinom Potoku". Tako da su ti ljudi naši, koji su sa nama došli, moji Kurspahići ... Pa su išli da kopaju te leševe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko iz vaše grupe poznavao ljude koji su tada došli u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da hi vode da kopaju grobove? Ljude? Je l' to? Baš nisam razumjela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitam za ljude koji su došli u kuću nakon što vam je Mitar Vasiljević dao potvrdu. Koliko je ljudi tada došlo u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Došli su ljudi. Doš'o je Sredoje Lukić. On se isto prepostavio. Ne bi' ga poznavala, al' on je se prepostavio. Recimo, ja to mogu da kažem. On se predstavio da je Sredoje Lukić. Bila su dvojica sa njim. Sa njim došla u kuću našu, posle sat vremena, sat i po. 'Oćemo da pređemo sad na to? 'Ajde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li ste vi saznali imena drugih ljudi što su bili sa tom osobom koja se predstavila kao "Sredoje Lukić"?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kad su otišli ti judi, kad su sav svoj pos'o završili, otišli, onda su hi drugi prepoznali. Ja nisam. I rekli su mi ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. A šta su vam oni rekli? Ko su bili ti ljudi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Bio je Laco i Milan Lukić. I Laco.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A osim Milana Lukića, Sredoja Lukića i Lace, da li je, u to vreme, bio još neko s njima?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Oko kuće je bilo. Čulo je se priče, a u kuću su samo su njih trojica došli. A oko kuće, ne znam, čula je se priča, još i ismijavanje. Ne znam ko je bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada, pre tog dana, videli te ljude?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Što su došli u kuću?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam. Ne, ne. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, opišite nam najbolje što umete, kako su ti ljudi bili obučeni.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, uniformisani su bili. Uniforma na njima, puške imali. Eto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zaboravio sam da vas pitam nešto u vezi sa Mitrom Vasiljevićem. Da li je nosio kakvo oružje kada ste ga prvi put videli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ne znam. Nisam ni gledala čak. Eto kad sam pričala sa svojim bratom, za svog brata, ne znam. To vam ne mogu reći da li je im'o, ali ... Ne znam. Ne znam. Ne mogu da govorim to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se dogodilo u kući Jusufa Memića kada su ova trojica ušla?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se prvo desilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da se malo odmorim. Došli su u kuću. Ovaj se je predstavio da je Sredoje Lukić i rekao je nama da dođemo svi u jednu prostoriju. I keš lova i zlato. "U koga nađem i jedan dinar", izvuk'o je iz čizme nešto tol'ko, u vidu noža, al' veće, "ovijem ćete biti, tupim, ako u nekog nađem jedan dinar da je ost'o, a gole ču vas skidati".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta se onda dogodilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: I ušli smo svi u jednu prostoriju. I pare, zlato, svi su mu dali na sto. I onda je Laco uš'o u jednu prostoriju, sjeo je, tu je puška, tri da uđemo, tri smo ušle, i "skidajte se".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi bili među prvima koji su ušli u tu prostoriju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesam bila. Tuj sam bila među prvima, a uvijek sam bila međ zadnjima događajima. A tuj sam bila u prvima. "Tri uđite". Ušle smo. On je sjedio i "skidaj se". Ja sam raskopčala džemper, raskopčala ... Kaže "raskopčavaj bluzu". Kažem ja, "ne više", kaže "skidaj se". Tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Podigli ste prst. Je li hoćete da kažete da je on držao tako prst i da je nešto rekao u vezi sa prstom?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: To mi je pokaz'o. Znači da budem gola kao ovaj prst.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nastavite, molim vas.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: I počela skidati još, ovaj, vešove. I donji veš, gornji veš, grudnjak. I došla pred njega i rekla mu, napravila ... De mi je muž, "moj muž otiš'o u Crnu Goru, jer mi je jedan, tako, rek'o Radomir, Mićan, Mića što su ga zvali". Rek'o mi je da pređem sad, da se vratim malo. Šta ču reći što nije poš'o ...

(izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ... moj muž, ovaj. Ja sam rekla da nije smio i tako to ovaj ... Kaže "đe ti je muž. Otiš'o je u Crnu Goru da radi. Otiš'o je u Goražde da naše žene potkiva. Ne", reko', "otiš'o je u Crnu Goru kao što je i iš'o u Crnu Goru, radio svake godine i tako ... Oblaći se." Ja se obučem. Eh, sad treba ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, samo imena, ne prezimena, druge dvojice koji su bili s vama u sobi.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Bila je ... Evo, ima tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kažite nam broj te osobe?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Broj 78.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u toj grupi bilo dvoje ljudi sa istim imenima kao i VG-78?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Baš sa istim imenom. Jeste. Jeste, jeste,

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, stara osoba koja je bila sa vama u sobi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: 1968. godište. Znam. To je sa mojom čerkom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko je bilo, otprilike, godina ovoj drugoj osobi sa istim imenom?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dvoje djece ima, troje djece ima. Zapravo, imala je troje djece i muž joj je odveden, isto ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... prije no što smo otišli. Imala je 27 godina ili tako nešto. Još uvijek mlada žena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedna od te dve žene, koje su bile s vama u sobi, odbila da se skine?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Ovaj broj 78.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I što se dogodilo kada je ona odbila da se skine?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ona je bila sa mnom. Ona je rekla da se neće skinuti, da je ubije. Ali mi smo ... Ova osoba je druga držala, ja sam skidala nazor. I skinuli smo je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su svi ljudi, koji su tog dana bili u toj prostoriji ili u kući, pretreseni na sličan način?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Žene. Nas smo tri tu bile. I u drugu praznu sobu. A sledeće tri ulaze. Isto tako doživljavaju k'o i mi. Do zadnje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, trebalo vremena da se svi ljudi u kući pretresu na ovaj način?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne znam. To je išlo, recimo, na brzinu. Nije to baš ... Možda jedan sat, sat i po. Ne znam, jer kad su izišli, još je se vidjelo. Nije bio mrak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok se ovo događalo, jeste li videli Mitra Vasiljevića u kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. Nisam u kući, to ne mogu reći, al' oko kuće je neko bio, jer kad smo mi u sobi bili, ovaj, to je bila malo manje tišina. Kad smo bili, čuli smo da se čuje oko kuće neko, jer smo ... Ne znam ja. U kući nije bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li ova trojica otišla nakon što su svi ljudi u kući pretreseni?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu. Pretresli su sve. Djecu. Džepove sve. Jedan mali što mu je otac odveden, on nije znao ... A žene su stavile puno para u džepove djece. Stavile su pare u ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog već*) ... džepove isto. A dijete nije video da mu je neko stavio pare u džepove. Ne znam kolko je bilo, dva miliona, mislim. Onda je Sefer ... I Milan je našo pare i vako ga udario. A Osman Kurspahić što mu je bio ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... je reko "ne diraj dijete", a ovaj mu je odgovorio "i tebe će za minut, dva". I eto šta je bilo. Ovaj je ovdje naske, a tamo su drugi te muškarce.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad kad ste podigli pesnicu ispred lica, vi ste nam upravo pokazali šta je on, zapravo, uradio? Da li je to uradio? Treba da odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam razumjela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste nam sada opisivali šta je taj čovek učinio, vi ste podigli svoju pesnicu u visini glave. Da li je taj čovek to uradio?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Udario je dijete. Da. Udario. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što su otišli, je li jedan od tih ljudi nešto rekao ljudima u vezi s tim gde idu i šta će da urade?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, poslije toga, oni su pokupili pare u kesu. Zlato u kesu natrpali, pare naročito. Natrpali. I ondak su nam, kad su sve pregledali, rekli sus: "Ti u kožnoj jakni i ti, Vila, izadite". To je rek'o Sredoje Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kome su oni to rekli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Rekli su Jasmini Vila i jednoj mladoj koja je bila trudna, samo jako mlada. Možda je imala 17 godina. I rekli su "ti u kožnoj jakni i ti Vila", Vilu je poznavo ranije, vuk'o je, "izadite".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li ta osoba koju ste nazvali, Jasmina Vila, boravila u vašoj kući pre toga?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest. Od moje kuće je i pošla sa nama.

prevodnici: Gospođo, možete li malo da se približite mikrofonu, da vas bolje čujemo. Hvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I dok je ona bila u kući Memića, je li pokušavala da sakrije lice?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Saprila ga je kad je pošla sa nama. Spremila se, ubradila se vako, spremila uniformu starije osobe i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I jesu li ti muškarci otišli sa te dve devojke?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jesu li se te devojke, u neko doba, vratile u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, vremena proteklo od onog trenutka kad su otišle i do trenutka kada su se vratile?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, pola sata, može biti. Tako, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete u kakvom su stanju bile te devojke kada su se vratile?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne mogu vam opisati. Strašno. U ove je tu bio svekar i svekrva. Jednostavno je nije bilo. A ova Vila, kao djevojka, ne mogu vam to opisat', recimo, strašno su se izgledale, izmjenile i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete da li je nešto bilo drugačije na njihovoj odeći? Da li se nešto promenilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest. Mislim, jest. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A možete li da nam opišete šta je to bilo različito?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne znam kako da opišem. Znači to ... Šta ja znam. Ne mogu. Nemojte.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A možete li da nam opišete u kakvom su emocionalnom stanju bile?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Maltretirane su. Kao da su him nešto rekli, rekl, al' nisu nam to smjele reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neka od tih žena plakala?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste. Plakala ova što je imala tu muževe roditelje, jer to je bilo strašno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što su ovi ljudi napustili kuću, da li su rekli nešto u vezi sa bezbednošću te grupe, ljudi u kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, rekli su "eto, nismo vam ništa radili, nije da smo ... Kupićemo dvoje janjadi i tako, pojesti ... Zaradili smo dosta para." To su rekli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li se ti ljudi, po drugi put, vratili, odnosno, da li su još jednom došli te noći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Naravno, da. Da nisu došli mi bi bili ... Ja ovdje, prvo, ne bi bila. Bila bi kod svoje kuće, sa svojim narodom,

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A taj drugi put kad su došli u kuću, da li je već bio mrak?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Noć. 22.30, možda da je bilo. Djeca pospala i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete ili opišete šta se, zapravo, dogodilo pa ste vi shvatili da su se oni vratili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dogodilo se ... Čuli smo kola, dole, iz grada, odozdo će idu. Kao ono kad nemaju, kad nema auto auspuha, pa se čuje kilometar. I odmah, odmah smo sjetili da idu gore našom ulicom, jer smo mi bili pored same ulice. I kad su se okrenuli, farovi su udarili od kola u naše prozore, osvjetlili i jedna je rekla odmah Kada Kursp ... Šehić: "Sad će nas pobiti ili popaliti".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko se, otprilike, ljudi vratilo?

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Da li je došlo do ispravke?

prevodioci: Da li svedok može da ponovi šta je rekla? Nisam razumela da li je rekla podaviti ili popaliti?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, moliću vas da ponovite šta je ta osoba rekla kad su joj ovi prišli? Šta je tačno rekla?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kad su došli pred našu kuću, recimo, da li sam ja to davala u izjavi, ne znam, ali ta je osoba živila u jednom selu kod nas, dole kod Drine. Kod njiha je se više slučajeva dešavalo i ona je više išla u grad i to je saznavala. I čim je taj auto došlo pred vrata, pod prozore, ona je to ... Valjda ... Da li je čula, da li je ... Šta ja znam, ona je rekla: "sad će nas pobiti ili popaliti".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Koliko ljudi se, otprilike, vratilo tada u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jedan je doš'o gore, da nas pozove, a dole hi se čulo više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I možete li da nam opišete šta se dogodilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Odmah smo mi skočili. Vidili, vidili smo da nešto nije u redu. Djeca su spavala i moje je dijete spavalо. I ja sam ... I on je doš'o na vrata, kaže "morate ići odavde. Ovdje vam nije bezbjedno. Pucaju Zelene beretke ozgor, iz Babina Potoka, jer ovdje ste na putu. Ne možemo da vas čuvamo. Da idete dolje u ovu kuću". Eto ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete "on", na koga mislite? Znate li mu ime?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Pa, da sam znala ime, sad bi ga rekla, ali ne znam. Uniformisan. Prilika ti što su nas, što su nam odnijeli pare i zlato. Ti su ljudi ... Organizovano. To nije radio jedan čovjek. To je jedna grupa ljudi radila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li videli nekoga od onih istih ljudi koji su dolazili pre tog dana i uzeli novac i zlato?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Prilikom njihovog govora, primjetila da bi morali biti ti ljudi, jer nije niko znao za nas nego ti ljudi. A da sam vidjela, ja ne mogu vidjeti. Ja sam odma' skočila sa ovo svoje dijete, svoj pos'o obavljati, svoje dijete i naređenje izvršavati, svoje dijete spremati, svoje stvari, jer nam je rek'o da nam stoje tu stvari, samo da mi idemo, a stvari nek stoje, da ćemo ujutru doći po stvari i da idemo na odredište za koje smo pošli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je ovaj čovek spomenuo Zelene beretke, jeste li vi pod tim razumeli da muslimanske snage napadaju Višegrad?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se, zatim, dogodilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: I mi smo se spremili i narod je poč'o izlaziti prema njihovom odredištu. Ja sam ostala najzadnja, svoje stvari uklonila i svoje dijete obukla. I krenula sam najzadnja. Taj je čovjek iš'o za mnom. Drugi su pored toga puta, vidjela sam, ali malo je se vidjelo. Svi su svoja svjetla od kola ugasili. Malo iz drugih ulica, al' naravno da se ne vidi. Al' nisam smjela ni razgledati. Vidjela sam, možda hi ima tamo, al' nisam gledala ni ko je ni šta je, kad sam dole došla, već je godine, to znam ... I vidila sam, čula priče o ženama koje su bile dovedene tu prije nas, na primjer ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Ona je otišla svojoj čerki Jasmini i čula sam kako Jasmina plače, kako dijete plače. A ona je stišavala to dijete od dvije godine. Ta je cura bila iz mog sela. Udata u tom naselju će je se to desilo. I tako sam odmah vidjela da nešto nije u redu, da mi odosmo dolje prema toj vodi, prema tom potoku, da će nešto biti ... Ja, kad sam došla pred ... Da uđem ... On je

mene kundakom "ulazi šta čekaš, da mi balijsku majku," eto vam Alija, nek vam sad pomogne".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam postavim nekoliko konkretnih pitanja u vezi sa vašim prelaskom iz kuće Memića u ovu drugu kuću o kojoj govorite. Rekli ste da su svetla na vozilu bila ugašena. Međutim, kada ste izlazili iz kuće Memića, da li su neka svetla bila upaljena?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu tamo kod drugih kuća, recimo, koji su ljudi samo stanovali. Ta naša kuća, nit' je imala unutra svjetla, ni okolo kuće svjetla. Samo se pomalo, recimo, vidjelo iz drugih ulica i tako ... To je bilo malo osvjetljeno. Al' ja nisam smjela razgledati. Ja sam obavljala naređenje i svoj pos'o. Nisam smjela razgledati da li ima svjetla, da li nema. On je iš'o pored mene. Ja nisam čak ni dizala glavu ni da njega gledam, jer me to nije interesovalo. Ja sam mislila da su to ljudi, da nas na bolje odrediše smjeste, nego što smo bili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kolika je bila, otprilike, udaljenost između kuće Memića i ove druge kuće u koju su išli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne znam. To vam ... Ako hoćete precizno, ne mogu. Možda dvaestek metara, ne znam, jer voljela bih sad otic' toj kući da vidim to sve, nego mojoj, gdje sam živjela 30 godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jeste li vi bili poslednja osoba koja je izašla iz kuće Memića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači li to da ste vi poslednji ušli i u ovu drugu kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opisali ste nam da vas je nešto "munulo u leđa". Možete li da nam malo detaljnije kažete, ukoliko ste u stanju, šta vas je to "munulo u leđa"?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa ovaj što je iš'o pored mene, on je ponaš'o se korektno dok nisam došla tu. Ja tu ne mogu da uđem, jer je puna kuća. Onda kad sam čula od ovijeh osoba koje nisu bile sa nama, odmah sam znala da se tu nešto radi o kriminalu, da će tu sa nama nešto biti, kad sam tu došla pred vrata. A dok sam odozgo išla, nisam mislila ... To što su nam rekli, da nam gore nije bezbjedno i ja sam to povjerovala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta vam je ta osoba uradila kada ste bili na vratima te druge kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: "Ulazi, balijo" i opsov'o mi majku i đe nam je Alija da nam sad pomogne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i u jednom trenutku, ispalio metak iz svog oružja?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Tada nije. Kad nas je pritvorio, ja nisam mogla da uđem. Ta, tu je kuća puna bila. Ja sam ušla nazor. I kad nas je pritvorio, ispuc'o je tri ... Rafal pred vratima, a ispuc'o je i otvorio opet vrata. I kaže "čujte što se čuju, što pucaju Zelene beretke ozgo", ali ne, ne, samo nismo mi ludi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam da li vas je nečim gurnuo u leđa?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jest, puškom. I sad i sad trnem ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ušli u kuću, da li ste čuli decu kako plaču?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Kako da nismo. Ono dijete što je 48 sata, dvije noći, ono nikada jezika nije uvlačilo. Onda, čula sam od Jasmine taj mali momak od dvije godine, gdje viće njena majka "šušikaj ga" ... Vrište djeca. Mrak. Zatvoreno. Puca se pred vratima. Kako da ne?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mogu li da predložim da ovde napravimo pauzu?

SUDIJE HANT: U redu. Nastavljamo u 11.30 h.

(pauza).

SUDIJA HANT: Gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedokinjo VG-18, otišli smo na pauzu u trenutku kada ste ušli u tu drugu kuću. Želeo bih da vas pitam od momenta kada su se ti ljudi vratili te noći, do momenta kada ste ušli u tu drugu kuću, da li ste vi videli Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam ga vidjela, recimo, u kući ili na cesti, jer nisam zagledala okolo. Ali, tamo dole je bilo vojnika koji su pričali i smijali se, ali ne mogu reći da sam pričala s njim i da je bio tamo. Nisam. Ali bilo je drugih vojnika oko kuće, tako da ne mogu reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste posvedočili da su u toj drugoj kući bile neke žene koje nisu iz Koritnika. Da li se sećate toga? Zamolio bih vas da nam kažete njihova imena.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro ... (*izbrisano po nalogu Prtresnog veća*) ... i neke druge sa djecom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitao bih vas ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam ove druge koje su bile sa djecom. Kuća je bila puna ljudi. Neke žene prepoznajem po tome kako pričaju. Nisam spomenula njihova imena, samo prezimena. Bilo je nekoliko. Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molio bih vas da pogledate papir koji se nalazi ispred vas i skrenuo bih vam pažnju na VG-78. Recite nam da li je supruga ove osobe bila u kući, ali tako da ne pomenete nikakva imena ili prezimena.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete, onako kako najbolje umete, kako je bilo unutra?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne možem. Kad je to pritvoreno, nazad, tamo ispucano, odma' smo ... Opsovana nam majka. Odma' smo znali. Nisam ni razgledala. Gledala sam gdje da se spasim, al' nisam razgledala. Kao i svaka veća soba je izgledala. Jer to je bilo puno naroda, ko šibica. Ja čak nisam imala gdje da nogu spustim. Sve sam osjećala pod nogom da na tuđe noge spušćam kad prolazim, gore, prema prozoru. Naravno da je sve izgledala opremljena kuća, dok je narod sjedio okolo jedan. Kako je to ispucalo, onda je ustalo sve to, završталo i tako. I tako to ... ne znam

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ovi drugi ljudi koji su bili u kući, rekli bilo šta u vezi sa podom u kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, čula sam, poslije toga, priče, al' ja nisam to ... Ne znam, jer ja sam zadnja ušla, sa strahom i tako ... S tijem ja ... Ne bi' sad znala, jer sam izgubila kontrolu i prema svom djetetu. Gotovo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi ušli u kuću, da li ste čuli da bilo kogovori nešto o podu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, jeste, govorili su da je nešto dole kao nalijepljeno, kao urađeno prije nego što je taj narod ... Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi osećali nešto lepljivo ispod svojih nogu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne znam. Svak ima različite mišljenje i poglede. Ja sam vam rekla da sam ja ... Da nisam, toliko je naroda bilo, da ja nisam imala gdje dolje, možda, doći do poda. Ja ne znam. Onda i to je bio strah, da su nam noge otpdadale, onda bi' znala. Ja ne znam. Nemojte me s tim zamarati. Ono ... Ne znam. Čula sam priče da je to bilo. Al' ja pričam ono što sam ja preživjela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili u stanju da nogama dodirnete pod dok ste se kretali po toj kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Pa, to je bilo naroda ko šibica. Nisam se ja kretala, ja sam odma' primjetila tamo prozor i prema prozoru išla. I tako sam i primjetila, idući, da je naroda tu bilo koji nije bio sa nama. Da je prije doš'o od naske tuj. Da se to nešto sprema.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste čuli da se neko od ljudi moli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ja, ja, ja. Jesam, jesam da učimo da se molimo Bogu, al' moj je babo bio veliki bogomoljac. On je rek'o: "Treba se moliti Bogu, al' treba tražiti i spasa".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li se i vi molili s njima?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, naravno da jesam, ali ja sam tražila više spasa, jer da je ... Eto, pomog'o mi je Bog iz tolikih duša da nas nekoliko se spasi, ali treba tražiti spasa. Koliko se god moliš Bogu toliko je spasa. Jesam, da. I danas se molim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se dogodilo u toj kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možem. Zato sam baš i došla, da kažem istinu o svom narodu. Kad su se vrata zatvorila, pucnjava se čula i oni su se smijali ispred vrata. Čula sam nekoliko glasova i onda su otvorili vrata. I ja sam bila blizu ovoj ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... čije je unuče plakalo, ta beba. "Je l' mogu ja do tebe doći ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...?" I ona je rekla "dodi" i ja sam bila tu blizu, a ona je bila odma' kod prozora. I kad su se vrata otvorila ... Kolika su se vrata otvorila, toliki je plamen po tom narodu, nejednakih boja, plava, žuta, kao da ga pritiskuje i odnekud daje gas, po tom narodu. I tu je stala vriska, skika. Ja sam teško vratila glavu od tog dima. Kad sam pogledala bila sam došla do prozora. Onda sam ovu ruku stavila i udarala u prozor. Prozor je bio ono debelo staklo. Odmah sam dole na ulazu primjetila to staklo, armirano. Odma' mi je na um palo. Okrenula sam se da vidim to staklo dole, u vas, na ulazu. I udarila sam pet, šest puta ovako, a ova ruka je držata u ustima. To je se staklo smrskalo kao, recimo, od auta šeferšajba. Mada su komadi pucali, smrskalo se, al' ja da samo prođem, ne mogu. A za svoje dijete ništa ne znam. Ne mogu da prođem. Izgleda mi neke žice, nešto, nije mi dalo. I u tom momentu me je Bog spasio. Moje je dijete mene gurnulo. Ja sam dole pala. On je pao meni na leđa i rekao mi "bježi, majka". A kad sam se okrenula da se opet vratim u kući, kad sam se okrenula, vidjela sam svoje kone koje su imale malu djecu, zagrču ih u svoje krilo i vrište i pomažu, jer se nisu tražile da se spase, ne mogu svoju djecu ... Svaka je imala, jedna dvoje, jedna troje, ova beba što sam kod nje ja bila, a curica njena bila oda te, od te žene devet godina, Saniha ... A to njen je unuče jedno bilo na krilo, vrištal. Ja sam prošla i iskočila. I moj je mali iskočio, meni na leđa i rek'o je "bježmo, majka". Ja sam, to je bio dole, možda, nisam mogla ići od ... Kako sam

pošla da prođem, bačena je bomba u drugi dio, bomba je bačena ... I ti su geleri mene udarali po vratu, jer nisu puni ... Pošto sam ja bila skučena, a narod je ... Nije moglo od naroda ... Geleri po vratu, po glavi, po ruci. I onda, ja sam prilikom skakanja, to što je bilo unutra od te detonacije, bombe ... Ja ne čujem da je to moje tijelo. Ja sam prilikom skakanja ... Ovom rukom normalnom vidila kao da mi nema po glave. Dole sam iskočila i ne osjećam se ovom stranom nikako. I moj je sin mene povuk'o "bježmo, majka" i dole u taj potok svuk'o je i tuj smo se sakrili. Kad smo tu čučnuli, odozgo je kao neki reflektor, baterija prisvjetlila. Oni su primjetili. Kad smo to mi sve radili, oni su još bili kod vrata. Kad su vidili da je narod ... Izašla sam ja i moj sin i pod brojem 38 i pod brojem 13, izišli se, 38 iziš'o je pod brojem za mnom i nisu stigli nas pod prozorom, jer smo izašli dole potokom, a pod brojem, pod brojem 13, nju su stigli, došli su pod prozor i nju su ranili, ona je tu i ostala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da preciziramo nekoliko pitanja u vezi s kućom pre nego što ste iz nje iskočili. Rekli ste da je staklo bilo armirano. Jeste li ovde, u ovoj sudnici, videli staklo slično tom?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa sad, to je u početnoj priči, kad sam ulazila u vašu zgradu, ja sam primjetila na vratima isto onako staklo. Isto žica kroz unutar. Jer to ima i kod mene, gdje ja stanujem, naviše uza stepenice, to staklo. Ja to ... Teško pada mi da to gledam.

(ovde) TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to staklo koje se nalazi izvan ove sudnice, dole na ulazu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Dole sam primjetila to staklo, na ulaznim vam vratima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko puta ste udarili u to staklo pre nego što se ono razbilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Udarila sam nekoliko puta, samo ruka odskače, jer to je staklo puno debelo i ne može da se razbije. Al' ja sam mislila, recimo, da je to tanko staklo, kao i svako što se razbija. Al' dosta sam udarila. Ne znam. Ne mogu, jer to je bio veliki strah.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opisali ste plamen vatre koji ste videli. Možete li da nam nešto kažete od dimu u kući?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Kao da je ... Kako sam okrenula glavu da vidim šta se dešava tamo, teško sam vratila vamo glavu prema svom poslu i odredištu, koje sam mislila da odradim. Teško sam vratila glavu. Guši me. I sad kad pričam, guši me.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kuda ste prvo pošli nakon što ste iskočili iz kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Molim vas ponovite pitanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, kako najbolje umete, mesto gde ste najpre pošli nakon ste iskočili iz kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Razumijem. Otišla sam dole, pod kuću, u taj potok. I odatle sam otišla jedno dvaes metara pod neki mostić i tuj sam noćila sa svojim djetetom, u toj vodi. Voda zaljeva usta, kanalizacije. Čuje se krmad iznad nas, krmečaci. Čuju se priče na drugoj strani, gore šaput, gledanje te kuće kako gori. Al ja nisam mogla, samo sam slušala vriskove, a nisam vidjela, jer to je potok i pod mostom sam bila noćila. Nisam mogla videti, samo sam čula vrištenje.... sat, sat i po. Čula sam jedan zadnji skik jedne žene vrijedne, ali, ali... ne znam...Ovaj čula sam kad je rekla "Joj, moja mila majko" i to joj je zadnja riječ bila. To sam zadnji taj skik čula.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste to čuli, da li ste čuli još neke zvukove koji su dopirali iz kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, prije toga sam čula šta...to bi se naroda možda ko je bio, koji nije imo djecu sitnu, spasio kolko hoćeš, ko i mi, da oni nisu pošli pod prozor i pojedinačno tukli. Čula sam pucanj pušaka i čula sam glasove, naravno iz kuće kad izade. kad ga ubije, da neki znak dadne, da da glas, čula sam to. Prije toga...to je zadnja osoba bila, kad je rekla "Joj, moja majko".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da ste videli bar jednu baterijsku lampu te noći. Zamoliću vas da nam kažete koliko ste tačno baterijskih lampi videli te noći i isto tako da nam kažete na kojim mestima ste ih videli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Svetla... Nisam vas razumjela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se nalazili izvan kuće, da li ste videli ljude sa baterijskim lampama ili bakljama?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu imali ti ljudi kad smo mi izišli, koji su primjetili da se narod spašava. Oni su prošli dole pod prozor i...i radili ono što su radili

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to bilo iza kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: To je bilo.... ja to ne bih mogla reći da li sam ja izišla pod kućom ili iza kuće, ja to ne znam. To je bio strah, jer možete znati da ja nisam znala u toj kući za svoje dijete više. I nemam vam šta dalje pričat'.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dopustite da parafraziram. Ovi ljudi sa baterijskim lampama, da li su se oni nalazili između kuće i potoka?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da, da. Oni su se nalazili deje je narod iskak'o da se spašava.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete kakve ste povrede pretrpeli te noći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možem sve. Sve možem. I danas ovom stranom ... Evo ruke, eto, nemam vam šta pričati. Možem, ovo što je tamo od bombe, vrat, sve bilo u gelerima ali ... Možem. Sve je povrijeđeno, sve. Prvo srce, pa sve.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vaš sin i vi, u jednom trenutku, uspeli da pobegnete iz Višegrada i dospete na bezbedno mesto?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesmo, đe je moj muž otis'o, gore prema Gostilji, selo se zove. Što je narod sav moj bio, samo je tu narod, jer cijeli je naš kraj otis'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Neki svedoci, koji su svedočili ovde pre vas, rekli su nam imena nekih od ljudi koji su se nalazili u kući. Molim vas da pogledate dokument i da nam kažete da li sećate imena nekih ljudi koje vi niste spomenuli. Zamoliću da se svedoku pokaže dokument Tužilaštva broj 66. Svedoku VG-18, pogledajte, molim vas, ovih 15 imena koja se nalaze na spisku i kažite nam kada budete gotovi, da vam postavim pitanje.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da. Tako prilikom. Ovo je bilo sve. Ne znam ovaj Amer, je l' on ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam samo broj, molim vas. Ne prepoznajete broj 2?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, u ovom trenutku...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jer znam i o njemu podatke.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je broj 2 bio u vatri te noći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: On je odveden sa svojim ocem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim broja 2, da li su se svi drugi ljudi sa spiska nalazili u kući kada je zapaljena te noći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Koliko vidim jesu. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od tada, od tog požara, da li ste ikada videli nekoga od tih ljudi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Da vidim. Ne. Koliko vidim, ne.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, predlažem ovaj dokazni predmet na usvajanje sa napomenom da se broj 2 precrta, i predlažem ga kao dokazni Predmet Tužilaštva broj 66.

SUDIJA HANT: Zašto ste insistirali da ona koristi brojeve umesto imena?

TUŽILAC GRUM: Iz preterane predostrožnosti, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ali, ima li razloga da tražite da se ovaj dokument usvoji zapečaćen? Drugi dokumenti su zapečaćeni zato što odaju rodbinske veze sa određenim svedokom koji je na njih ukazao, ali, koliko se ja sećam, imena se nalaze u optužnici.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Ja sam samo bio oprezan da svedok ne opiše njen odnos sa ovim ljudima.

SUDIJA HANT: U redu.

TUŽILAC GRUM: Zato sam je zamolio da koristi brojeve.

SUDIJA HANT: Ima li prigovora od strane gospodina Domazeta?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala. Usvajamo dokazni Predmet broj 66.

TUŽILAC GRUM: Ovim zaključujem ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA HANT: Hvala. Gospodine Domazet?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, kada ste govorili o vašim susedima u selu, u kome ste živeli, ako sam vas dobro razumeo, kad se radi o vašim susedima Srbima, bilo je potpuno različitih postup ... Ponašanja prema vama, nekih koji su se loše ponašali i drugih koji su se dobro ponašali. Jesam li dobro razumeo ono što ste govorili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, da. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Osoba koju ste pominjali kao Gavrilović je bila jedna od tih koji su se loše ponašali, pretili i vredali vas, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: S druge strane, bilo je i tih kojima je bilo žao kad ste odlazili i, kako sam razumeo, čak su i novce davali. Pa i vašem sinu stavili u džepove novac, da se nađe. Je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čovek kojeg ste pominjali kao Miću, Milorada, je li, po vama, spada u krug ovih ljudi koji su prema vama dobro postupali ili loše?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, jer on je prvi došo i rekao nam da moramo ići.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada vam je to govorio da morate ići, čime je to obrazlagao?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, to je bilo jasno. Čišćenje. Naravno, u razmjenu u Olovo ili u Kladanj. U razmjenu da dođu. Po mom mišljenju i razumjevanju, al opet ne znam sigurno. Nisam pitala jer nisam imala pitanja da pitam. Nisam smjela. Da idemo u razmjenu, da dođu Srbi u naše područje, a da mi idemo tamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je govorio o tome da vam preti opasnost od nekih drugih Srba, ili drugih vojnika ili paravojnika, ukoliko ostanete?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to lice bilo ovo, o kome govorite, u Grebenu, da je Dušan Grujić njega zamolio da vas on dalje prati?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I taj Milorad, Mićo vas je pratilo samo do Sasa i onda se vratio, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sigurni da nije išao dalje sa vama do Višegrada?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, koliko sam vidila. Ali svaki ima svoje viđenje. Ja govorim – "da".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dok je on bio sa vama, dok vas je pratilo od Grebena do Sasa, da li je, na bilo koji način, on nešto uvredljivo govorio vama ili da li vam je pretio ili možda...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Ne. Ne znam. Kao meni, jer je tu bila velika kolona, kao meni nije, a tamo dalje ne znam. Ja govorim što ja znam i moje viđenje.

SUDIJA HANT: Gospođo, molim vas da pričekate da gospodin Domazet završi sa pitanjem pre nego što počnete sa odgovorom i da napravite pauzu kako bi omogućili prevodiocima da prevedu ono što govorite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste, gospođo, da se ne sećate prezimena toga lica. Moram vas pitati da li ćete se setiti ako vam kažem da li je to bio Lipovac?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da je u toku vašeg hodanja prema Višegradi, da su vas pretekli neki autobusi puni ljudi, takođe?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate odakle su bili ti ljudi i kuda su išli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Iz Prelova i čak su i našu, jednu staricu stavili. Ona je išla pozadi nas, možda pedesetak metara. Nije mogla da ide. Isto ono odredište na koje smo mi trebali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ti autobusi, sa tim ljudima, su prošli i uzeli su jednu od vaših, iz kolone, koja nije mogla da ide i povezli je?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Šaha Kurspahić. Ta je osoba bila starija žena. Umrla je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste te ljude i te autobuse videli kada ste došli u Višgrad ili ih više nije tada bilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Oni su došli i stigli na odredište i ošli sa autobusima tamo gdje su trebali otići. Što smo i mi trebali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li sa njima i ta osoba, koju ste malopre pomenuli, otišla?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste gospođo došli u Višgrad i najpre bili u policiji odakle vas je jedan policajac uputio da Crveni krst tražite kod novog hotela, jeste li tražili Crveni krst? Je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je bilo, na tom putu do hotela, drugih vojnika? Da li ste... da li je grad bio pun ili prazan?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, poneki je prolaznik prošao, recimo, ali nisam ... Nisam ni gledala. Prolaznika je bilo, ali nisam ... Nije me interesovalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ispred hotela ste pomenuli da je izašao jedan vojnik u uniformi, da je bio mlad, i da je rekao da su konvoji otišli i da vam je savetovao da idete u Pionirsku ulicu. Je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste u sudu čak rekli da je bio mlad kao sudsija koji je ispred vas.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Recimo, ja nisam ni gledala u tako tijeh... Godina ja ne preciziram. To je bilo davno, da vi mene shvatite, gospodine sudsija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, moje pitanje je: da li ste tada mislili na gospodina koji sedi ispred, pravo ispred vas, u crnoj odeći ili ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, u crnoj odeći. Da.

SUDIJA HANT: Upravo ste mi raspršili san, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Da. Žao mi je. Znam.

SUDIJA HANT: Pa dobro, gospodin Metro će da bude veoma zadovoljan.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam rekla za uniformu. Za čovjeka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi tu osobu niste lično prepoznali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, nije me ni interesovalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su druga lica, koja su bila sa vama, rekla o kome se radi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ne, nismo o tome ni razgovarali prilikom našeg idenja do tog... gdje smo krenuli. Ne znam. Kao ja za sebe samo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, gospodo, dali pre nekoliko godina ili tačnije 1998. godine jednu izjavu istažiteljima Tužilaštva iz Haga (The Hague), je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da ste tada rekli da tu osobu vi niste prepoznali, ali da su drugi rekli da je iz Lijeske i da je konduktér bio. Da li se sada, možda, sećate toga?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Sjećam, sjećam. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, sećate se da su govorili drugi ljudi da je taj čovek, koji vas je ispred hotela uputio u Pionirsku, bio lice, mladi čovek iz Lijeske i konduktér.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste neka druga lica tu, ispred hotela, primetili ili razgovarali sa njima?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Ne znam, ne znam. Vratili smo se nazad, po njegovom naređenju, u Pionirsku ulicu. Ne, ne znam. Ne mogu se sjetiti. Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To kad kažete "vratili smo se nazad", govorite da ste krenuli u Pionirsku ulicu, obzirom da je to pravcem iz koga ste bili došli, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: To, to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti kako ste išli, u dužoj ili kraćoj koloni? Dakle, da li ste išli jedni za drugima ili više vas ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Po dva, u kolonu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako je kolona po dva, dakle, to je bila onda jedna malo duža kolona, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, eto tako. Možda četres ljudi, i više. Više, više... jer svi smo na okupu još.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, kako mi se čini, rekli da ste bili negde na kraju te kolone?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Zadnja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ta kolona je, kako ste danas rekli, bez ikakve druge pratnje, išla i otišla je do Pionirske ulice?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste bili na kraju, odnosno, kako kažete, zadnji u toj koloni da li se sećate, do momenta dok ste vi došli do kuće Memića, da li su oni, koji su bili na početku kolone, već počeli da se smeštaju u te kuće?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Tako smo tu i stali, da vidimo gdje i šta, tako... Koliko se sjećam. Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada, gospodo, kažete "stali", da li ste stali na samoj ulici ili u... kod ovih kuća, odnosno u dvorištima...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro. Te su kuće pored ulice i tako smo stali pred kućom. Dvije, jedna do druge, sina i oca.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste usput sreli, da je dolazio iz suprotnog pravca, nekog ko bi vam bio poznat ili nepoznat?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Drugih naroda, ne znam, ne sjećam se. A jedito što nam se, tuj kad smo došli, predstavio Mitar Vasiljević.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne. Mislim pre toga, dakle, za vreme dok ste išli od početka ulice Pionirske do kuće Memića. Da li ste bilo koga sreli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Ne znam. Ne, ne znam. Ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pominjali ste i vreme, jer sam vas razumeo da je kiša padala.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o susretu Mitra Vasiljevića i Muje Halilovića i... pretpostavljam da ste tada prvi put videli Mitra Vasiljevića, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili da li je imao nešto u svojim rukama, Mitar Vasiljević?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa ne znam. Nisam ni obraćala pažnju. Čak sam se samo okrenula kad su se rukovali, kad je reko: "De si, Mitre", reko mu Mujo i rukovali se. Onda sam se okrenula jer to je bila veća grupa ljudi, žena i djece. Mi smo mislili kud ćemo, šta ćemo, a on nam se nije obrać'o. On nije pričo ništa ljudima u koloni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mogu li onda da zaključim iz vašeg odgovora, da ste malo pažnje obratili na njega, da ste ga samo letimično pogledali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, jeste, malo sam ga gledala. Vidila sam da je došo i da nije, nije bio tu prije. On nije bio tu, zato sam pogledala. A kad je se rukov'o sa Mitrom ... sa Halilovićem, onda je on prešao ovamo, u našu grupu, i reko da je Mitar Vasiljević, on se sam prepostavio, i da je smještaj izbjeglica ispred Crvenog krsta koje je ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja znam to, gospodo. To ste rekli. Ja vas ovo samo pitam jer mi se čini da kažete da ste ga samo malo gledali, i da zbog toga ne možete, možda, da se setite drugih detalja, recimo, da li je imao nešto u rukama.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ne mogu se sjetiti. Nisam ni gledala, a nisam ni izjavu dala nikad da li je, recimo, da li je on imo oružje ili nešto. Imao

je...izvadio je blok iz džepa i olovku i napis'o je nama potvrdu da nam je tuj sigurno, bezbjedno i dao je Muji Haliloviću, ako bi nas neko došo, da pokažemo potvrdu. To znam ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... ženu, Milojku puno dobro. Nju sam poznavala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da je Mujo, pored te potvrde, došao i sa čašom rakije i rekao da ga je počastio s tom rakijom Mitar. Moje pitanje je da li ste videli tu flašu rakije u rukama?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nije flaša, ne. Mujo, kad je došao, donio je ovoliku čašicu, nisam vidjela ni unutra. Ja uopšte ne mogu da znam, jer sam razgovarala sa njim o svom bratu. Otkud ta čašica Muji da da? Jer je Mujo veliki bio alkoholičar. Mora da ga je Mitar poznav'o i tako mu to posudio. Čašica jedna rakijska. Nisam flašu vidila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, niste videli trenutak kad mu je sipao u tu čašu ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da li je imao flašu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam, nisam. Vidila sam kad je piso da nema flaše nigdje. Kad je potvrdu, kad je piso i kad mu je dao i kad je Mujo nama doš'o i pokazo. Ja nisam vidila ni čašicu, ali je Mujo doš'o, za nama uš'o, i reko je, čašica ovolika, rakijska čašica, da mu je dao Mitar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste videli kad je se pozdravio sa Mujom i da ste s njim kratko i porazgovarali o vašem bratu, da li bi primetili da je imao u rukama pušku ili neko takvo oružje, takve veličine?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne, ne znam. Boga mi, nemojte me to. Ne znam da li je da li je imo, da li nije. Ja sam gledala gore, a nisam se ... Ne znam. Da reknem da, ne znam ... Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ipak ste sa njim lično porazgovarali. Dakle, verovatno ste bili vrlo blizu jedan drugog i... samo da završim, i bili bi u situaciji da vidite ukoliko je imao pušku ili tako neko naoružanje?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam, nisam gledala, nisam ... Kao, da je onaki osto, kao što nas je tu ostavio, ja sad ovdje ne bi bila nego bi bila kod svoje kuće. Ja ne znam. Ja se u to ... Jer ja zastupam svoj ... Toliko naroda mrtvoga, izgoreloga. Ja sad ne mogu reć il da il ne. To vi odlučite. Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je fer reći da iz vaše današnje izjave proizlazi da ste tada jedini put videli, i da ste sigurni u to, Mitra Vasiljevića tog dana?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ma, ako treba sad da umrem. Ja što jednom moje oko vidi, i to, to nema... Ja ovdje nisam došla da se izlagujem. Ja sam majka svojih troje djece. I kada sam sve to preživjela, ja nisam došla ovdje da lažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo i zbog toga i pitam, gospođo, ali i ne sumnjam da ste videli Mitra Vasiljevića tada kada kažete, uopšte. Ali vas pitam da li je to, dakle, bilo da ste tog puta, jedini put tog dana, videli Mitra Vasiljevića, da ste sigurni u to?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da je bio još neko i da on sam nije rekao da je Mitar Vasiljević, ja bi to sumljala, da. Pošto ga nisam nikad vidila, možda da to nije, ali je on sam, kao što ja vama kažem, rekao da je on taj i taj, da nas tu smještaj ispred Crvenog krsta. I nemojmo o tom pitanju ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. To sam vas potpuno dobro razumeo i dosta ste detaljno to objasnili, ali moje pitanje je bilo drugojačije. Da li je to bilo da ste ga tog dana, jedino tada, videli. Dakle, niste ga videli, pre toga, pred hotelom "Višegrad" ili na bilo kom drugom mjestu ili posle toga? To je bilo moje pitanje.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Možem ja da te pitam?

SUDIJA HANT: Gospođo, da li nešto ne razumete ili želite vi nešto da pitate?

SVEDOK VG-18: Želim ja da kažem. Da kažem ja da je to bio Mitar Vasiljević. I što je on isposlovo. Šta je on nas tu, na sigurno mjesto, ostavio. Što nam je dao bezbjednost, da nam je slobodno, da nas neće niko dirati. I to hoću da kažem tom gospodinu sudiji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: On nije održao obećanje. Gospođo, ja vas, čini mi se, veoma dobro razumem. Vi danas, kada da govorite o Mitru Vasiljeviću, vi njemu, očigledno vidim, zamerate to što je on govorio da će biti bezbedni, a da se desilo potpuno suprotno kasnije, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, on odgovara za nas, jer nam je rekao da nam je bezbjedno ... Mi bi se razišli, ne bi tu bili, rekao nam je da budemo svi na okupu, i da smo tu bezbjedni, da nas ne smije niko dirati. I to šta je se desilo, znači, on odgovara za nas.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo vi tako to tumačite i zbog toga vas to i pitam i vidim. Ali to će, o tome će, naravno, sud odlučivati ...

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Naravno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A ovde ste, kao što ste rekli, da kažete samo ono što ste lično videli ili čuli. Ja vas ponovo pitam da li je tačan moj zaključak da ste

iz vaše današnje izjave proizilazi da ste Mitra Vasiljevića lično videli tog dana samo u toj prilici sa Mujom i kada ste s njim razgovarali ispred kuće Memića.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Vidjela sam ga tu, ali ne isključujem da nije bio dole ni oko one kuće. Nisam vidila, ali ne isključujem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete, gospođo, da ne isključujete, je li to zbog toga, gospođo, što ste rekli danas da su, prilikom pljačke, trojica vojnika koje ste identifikovali kao Milana Lukića, Sredoja Lukića i Lacu bila unutra, a da ste čuli neke glasove napolju. I je li zbog toga što ste čuli neke glasove napolju, ne isključujete da je neko drugi, pa možda i Mitar Vasiljević, bio tada napolju. Ja vas tako razumem.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, upravo ste me razumeli. Jer нико nije znao za nas tu, dok nisu ... Dok Mitar Vasiljević ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vaša je sumnja da zbog toga što нико nije znao da ste tu, da je moguće da je Mitar Vasiljević ili kazuo tim ljudima ili doveo te ljude, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, pre nego što su ti ljudi došli, ta trojica koja su pljačkala, kako ste detaljno danas opisali, opisali ste da su došli neki drugi ljudi koji su tražili i odveli neke ljude da pokopaju neke ljude, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li te ljude, pretpostavljam da su bili Srbi, je li to vaše mišljenje ili znate nešto drugo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Tako je, jer ko je god znao da smo mi tu, a poznato nije došlo. Nego ja pretpostavljam. Ja pretpostavljam reko je "Idi ti, a ja neću. Oni me znaju". To je tako bilo i prije i kasnije nas.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko je tih ljudi došlo tada kad su došli da odvedu? Da li se sećate?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ili da vode te ljude da kopaju ili ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da vode ljude da kopaju.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro, došli su kolima. To je tačno. I sad, ko je osto u kolima, jedan je došao na vrata i kazao "Ti, ti ideš tu, pod Nazuke, da kopaš leš. Ti, ti ideš gore, prema Babinom Potoku, da kopaš dva leša".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeli ste te osobe mogli da prepozname? Znate li ko su bili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. To je ... Uniformisani su i ... Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesu li ta lica vratila te osobe koje su odveli da kopaju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesu. Jesu. Odveli ih da kopaju i ... Sad ja ne znam da li su hi oni vratili, da li su oni došli pješice ja to nisam ... To moj nije niko bio, recimo, moj muž nije tu bio. I, naravno, da niko nije stio da priča. Samo nam je jedan rekao kako je kad je uzimo čovjeka, za šta ga god povuče istrulilo tјelo, izbacila Drina, trulo, muha, lјeto bilo i to je grozno bilo, jedan umire kao ... A ovi gore što su išli prema Babinom Potoku, to je bio Safet i njegova supruga, naš veterinar, doktor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete odrediti koliko vremena je proteklo dok su se ti ljudi vratili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, sat vremena. Nije puno. Možda jedan sat jer morali su hi zakopati dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko je to bilo posle ovog vašeg dolaska u kuću Memića, kad su prvi put došla ta lica da traže ove ljudi za zakopavanje?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne mogu to tačno reć koliko. Može biti ... Jer su došli ovi da uzimaju ... Da li su prije došli što su nas opljačkali, pa oni kasnije ... To da li su prije, da li kasnije, vjerujte mi ne mogu više ... Ne znam, ne znam. To je sve, recimo, od tri i po pa do mraka. A kad su se ti ljudi vratili, vidilo je se još. Znači, utome smo i opljačkani i ti ljudi vođeni da kopaju leševe i tako ... Ne znam. Ne bi vam to mogla reći precizno, jer to je deset godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi lično, gospođo, videli tu potvrdu koju je Mujo Halilović doneo sa sobom u kuću?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, kao sad što vas slušam. I vidjela sam kad je čak pis'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. To sam vas razumeo da ste videli kad je pisao i kad je Mujo doneo. Ali da li ste, posle toga, tu potvrdu čitali, odnosno, vi lično gledali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. To je Mujo stavio u džep, evo je tu. To niko nije...kako je kome trebalo svoj poso odrđivo, odrđivo. To mu niko nije tražio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li je ... Znači, kad je Mujo uneo tu potvrdu i reko da ima takvu potvrdu, da li je on čito ili bilo ko drugi čito ili je odmah stavio u džep?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: On je stavio u džep. Nas nije interesovalo, jer nam je rečeno da ćemo tu biti bezbjedni, da nam je i usmeno reko, s pričom svojom, da nam je tu bezbjedno, da nas neće niko dirati, da će doći sutra, narednog dana, da ćemo ići na odredište na koje smo poslati. Nismo obraćali Muji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali, posle toga, došla su ova trojica i opljačkala vas potpuno i uradili su ono što ste malopre opisali. Vi ste, ipak i posle toga ostali svi da spavate u tim kućama i niko nije napustio. Da li niste time videli opasnost po vas obzirom da ste bili na taj način maltretirani i opljačkani?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, recimo, uzeto je sve što smo imali, što je njima trebalo. I duše su nam ostale. E, pa nismo mislili na to, mislili smo da smo narodi i da ćemo opet nekad živjeti zajedno. Nismo mislili da će neko podivljati i doći da uradi to što je uradio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako vas razumem, i pored toga što ste doživeli takvo pljačkanje i maltretiranje, niste napuštali kuće jer ste očekivali da ipak neće više niko doći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste, gospodo, tu trojicu, koje ste pominjali, videli kada su odlazili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. Mi smo bili svi u jednoj sobi. Evo, da izađu trojica, mi nemamo kud ... šta ćemo viđeti? Ne, samo tamo kad su nas skidali, čuli smo da još neko ima dole oko kuće. Kad smo unišli u sobu sami, sa tim ... Sa Laco što je kad smo ... Skid'o nas, onda smo čuli priču da ima neko kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste videli automobil s kojim su došli i otišli tog puta?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, taj isti automobil kad je došo da uradi to što je uradio. Naravno, došli su i ti. Nismo vidili, ali, recimo, došli su automobilom jer oni su imali svoj automobil, koji je auto bez auspuha. To je cijela čaršija odjekivala od njegovog i brzine i hodanja i to je.. Čulo je se da su došli s tim automobilom. Ne znam kakve je boje, nisam izlazila. Jer nismo smjeli jer rečeno nam je da budemo tu, na okupu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, taj automobil, za koji kažete da je pravio veliku buku kao da je bio bez auspuha, ste čuli i prvom prilikom, dakle, kad ste bili opljačkani, i drugom prilikom, te noći, kada ste bili prevedeni u kuću Omeragića. Je l' tako mogu da razumem?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, jeste, moguće je. I priča je ta, recimo, tog što je došao da nas pozove. Jedan je doš'o da nas pozove, kako znam, a dole su drugi bili, vani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali sada govorimo o automobilu. Dakle, sigurni ste da je taj isti automobil po tom zvuku koji ste videli ... Čuli?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro je ako hi je još bilo, ja ne znam. Samo.. al automobila ima, recimo, ja... po toj buki. A kakih je još ima, ja ne znam. Sigurna sam da bi to moralo bit, al ja nisam vidila, opet kažem. Nisam izlazila

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, u vašoj izjavi istražitelju Tužilaštva ste rekli ili bar tako stoji, pa će vam ja to pročitati. Molim vas, da se setite da li su to vaše reči zabeležene, kada se govori o tom odlasku vojnika koji su vas pljačkali.

SUDIJA HANT: Možete li nas uputiti na stranicu.

ADVOKAT DOMAZET: Da. 5593, to je 584 – 559.

ADVOKAT DOMAZET: Ovo je pomoć prevodiocima. Možete da im date na B/H/S jezicima, ali treba da im date dokument kako bi mogli da izvrše proveru.

ADVOKAT DOMAZET : Vaša visosti, radi se samo o jednoj rečenici. U tom pasusu stoji: "Vojnici su, zatim, rekli da možemo ostati do jutra. Rekli su da idu da kupe neko jagnje ili tako nešto. Ja sam ih videla kako su ušli u kola i otišli. Kola su bila stara. Pravila buku. Počeo je mrak da pada. Bilo je oko sumraka i nisam najbolje mogla da vidim. Sva tri vojnika su otišla".

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se, gospođo, sada sećate da ste to izjavili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da li sam im rekla da su otišli u kola, ne znam. A buku i da su nam rekli... pokupili pare, pokupili zlato, i rekli su: "Odosmo sada da jedemo i da pijemo. Eto vas, neka, sutra čete ići". A da li sam to rekla, da li su ušli u kola, da sam ih vidila, to ne znam. Ne znam. A to sve, to sve – da. Samo da sam gledala da su ušli u kola, to ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovde čak stoji da ste rekli da su kola bila vrlo stara.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da. Buka. Da. Po buci sam znala da su stara kola, naravno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali stoji, gospođo, da ste ih videli kako su ušli i da su sva trojica napustila? Da li se toga sećate?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Napustili jesu nas sva trojica. A dal su dole ušli, ja to ne znam da sam rekla. Kola su stara, po buci. A sva trojica su jedan za drugim ošli. A da li sam ih vidila u kola, to ja ne znam da sam ja to dala izjavu. Ja precizno dajem,

sigurno dajem ... Ne, ne. Što je on Srbin, što sam ja ta, što je taj, to meni ne dolazi ... Ja samo sam došla da tačno govorim ... Ja ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako ovde to piše, a to se radi o izjavi koju ste vi potpisali, da li dozvoljavate mogućnost da ste tada tako rekli istražitelju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, može biti. To je bilo prije deset godina. Može biti, al ja već ... To je puno vremena prošlo. Nekad ne znam šta je juče bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovu izjavu ste dali, u stvari, pre oko tri godine. Znači, vaše pamćenje je tada sigurno bilo, može se prepostaviti, bolje?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, to možda nije ni važno da li su oni ušli u kola, da li su pješce ... To su njihove stvari, to. Ja njiha ne poznam, tu trojicu. Ne bi ni poznala da se on nije prepostavio. Ne bi ni Mitra poznavala da on nije rekao da je taj i taj, ne bi ni njega. I sad bi rekla, ko i za ove ljude, što nisam znala, čula od drugijeh. Ovaj je došo Milan i reko je da je on Sredoje Lukić i po tome znam ja ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tačan ovaj deo opisa da se radilo već o prvom mraku, odnosno, da je još bilo videlo, ali da je već padaо mrak u trenutku kad su ta tri vojnika otišla?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Vidilo se još. Tako, tako ... Približno mraku, al još se vidilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, možda ... možete li videti koje je vreme to bilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ljetno doba. Ne znam. 14. juli, ja ne znam koje bi to doba moglo biti. Možda još sat do mraka ili pola sata, ja ne znam, ne znam. Samo je se vidilo, vidilo, kad su uzeli nam to, kad su nas uvodili. Jer ta kuća nije imala svjetla i po tom znam da je se vidjelo. Nije imala, uopšte, nigdje struje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Dobro. Razumem vas da je to bilo još videlo, ali bilo je blizu mraka. Pola sata, najviše sat pre mraka, kada su ti ljudi otišli.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jasno da su odradivali svoj posao. Bilo je ... vidilo se jer nismo imali struje i tako ... po tom mogu zaključiti, a dal sam ja kontrolu vodila koliko je sati, ja nisam ... Nemojte me time, tome zamarati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete, gospođo, da nije bilo struje u ovoj kući, jel vas dobro razumem da uopšte nikakvog osvetljenja, dakle, struje nije bilo u kući Memića, u kojoj ste bili?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro. Bilo je recimo sa strane negdje, đe je neko stanovo. Te su ulice bile osvjetljene. A sad lično, u toj kući, kad je pao mrak, nismo vidili. Vidilo se tamo vani, recimo, osvjetljenje od tih drugih ulica, koje su ... u koje su živjeli i srpski živalj i tako ... A u toj kući nije bilo osvjetljenje, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da jasno mi je da od drugih kuća je moglo da se vidi kako kažete, ali moje pitanje je: dal ste sigurni da u kući Memića u kojoj ste bili te noći nije bilo uopšte struje, dakle, mogućnosti da se bilo koje svetlo upali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. U mojoj sobi, de se sam ja bila, mi smo se opet rasporedili, nije bilo. Moj je sin zaspao, ja sam kod njeg sjedila. A tamo, da li su ti ljudi, gdje su oni bili i te druge osobe ... Ja nisam hodala, ja ništa ne znam ni o kome. Ja pričam samo o sebi, a ne o drugom. Nije bilo u mojoj sobi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Kada ste noći, kada ste čuli ponovo ta kola, koja prave buku, da dolaze i ovu osobu koja je bila s vama, koja je rekla "ovi dolaze da nas ubiju ili zapale", da li je tada bilo nekog osvjetljenja ispred kuće ili u samoj kući ili ste, onako, izašli u mrak, samo pod uličnim osvjetljenjem koja su mogla da se vide?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, oni su, kako su došli, duga svjetla upalili u kuću, i vidilo je se, vidilo je se. I došao je jedan vojnik na vrata, rekao nam da se spremimo, da stvari ne nosimo, da moramo ići dole, da ne mogu tu da nas čuvaju, i stajao je kraj vrata. Ja sam moje dijete probudila i tako ... dok sam ja njega spakovala i sebe, svoje torbe ostavila. Ovi su prvi otišli, ja sam zadnja. Dole me je čeko taj vojnik. Recimo, malo je bilo osvjetljenje odnekle, al ja sam oborila glavu. Pozadnja sam ostala, oborila glavu i svoje dijete vodila, išla prema odredištu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste nam da su ova svetla od kola ugasili u jednom trenutku, pre nego što ste krenuli prema ovim kućama, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa tako. Može biti, ne znam. Može biti, sigurno ne znam. Pa naravno da ... ne znam. Uglavnom ja kad sam išla imalo je kao odnekle da se vidi, al sam samo oborila glavu pred se i tako sam išla dole tome narodu koji je ispred mene išao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to znači da ste u jednoj koloni išli prema toj kući i da ste vi bili negde na samom kraju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro, na samom kraju. Jer svak je, dok sam ja moje ... Svak jes svoj poso obavljao. Neko je prije izašao, neko kasnije. Ja sam, recimo, zadnja sam ušla u tu kuću. Zadnja, jest. Sve je bilo došlo. Ja sam zadnja ozgo išla.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I tada od osvetljenja ... jedino su, kako kažete, bile osvetljenje od nekih kuća sa strane?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da. Ne znam, ne znam. To je bio strah veliki. Ja to nisam primjetila. Išla sam svojim odredištem. Ne znam šta je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Idući tim putem, da li imat...da li se sad sećate da li je to bilo, dal ste to išli po mraku ili se vrlo malo videlo ili se dosta videlo, dobro osvetljeno ili uopšte nije osvetljeno?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Ne dobro osvetljeno. Malo je se vidjelo, sad koliko je... meni je bio mrak pred očima i bez svjetla i sa svjetлом, to toliko da vam ne mogu objasniti. Jer sam vidjela da nas ... Da idemo dole, prema toj vodi koja huči, da će nešto, da nešto nije u redu. I meni je, molim vas, bio mrak i bez svjetla i sa svjetлом.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste neku od tih osoba, vojnika, koji su tada bili, prepoznali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, nisam. Ali po priči, po priči ... kao da oni isti koji su nam sve to oduzeli, pa sad došli da oduzmu i duše.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada to kažete "po priči ovih koji su došli da oduzmu", mislite na Milana Lukića, na Sredoja Lukića i tog Lacu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, sad jel to, ja neću da reknem jel tu ovaj naš komšija učestvovao. Samo on zna tu ja njega optužujem da je on znao tuj da smo mi i da nam nije isposlovo obećanja, koja nam je dao. E, to ja njega optužujem. A sad da li je on tu bio, da l' nije, on nek rasp'o ... On nek to vama kaže. To, to vam hoću da kažem. Ja njega ni za šta ne optužujem samo što nije obeć'o, jer ja sad ovdje ne bi bila, moj bi narod bio živ i tako bi sve to bolje ošlo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedan od tih vojnika je bio vojnik koji je stajao, kako ste opisali, uz sama vrata kuće Omeragića. Koji je uterivao, pa i vas je tu uterao, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da. Gurnuo me je puškom i rekao da mi balijsku majku, "de vam je Alija, neka vam sad pomogne".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I rekli ste da je taj vojnik kasnije pucao iz puške, pa otvorio vrata i rekao da ... Samo da završim, izvinite, da to pucaju Zelene beretke. je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tog vojnika prepoznali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, nisam ga ni gledala. Ja gledala kako će se spasiti. Nisam ga ni gledala. Nije me ni interesovalo da ga gledam. Jer sam znala da se radi o tim ljudima koji su nas tu smjestili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali, gospodo, u vašoj izjavi istražitelju stoji puno ime i prezime tog vojnika da ste rekli. Da li se sećate da ste istražitelju rekli i ime i prezime tog vojnika?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, naravno da je bio Sredoje, Milan i tako ti ljudi. Sad da li je bio taj naš komšija tuj, oko te kuće, to ne znam. To će on da kaže. Da li je učestvovao sa njima, to će on da kaže. Ja sam kazala o njemu samo što sam znala tuj. A što su ljudi drugi došli za sat i po, pa opet za sat i po, da nas duše uzmu, to ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, ja vas pitam da li se vi sećate da ste u izjavi istražitelju rekli ime i prezime osobe koja je bila do vrata ili želite da vas ja podsetim šta ste tada izjavili, pa da kažete da li je to tačno. Da li se sećate vi toga?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro. Da čujem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U izjavi stoji da je to Sredoje Lukić. Da li se sada sećate?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, je l' sam ja sad rekla da je to Sredoje Lukić. Sad sam rekla pred ovim pitanjem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da kažete da ste među poslednjima ili baš poslednji ušli u ovu prostoriju, da li se sećate još jedne starije osobe koja je, takođe, ko i vi preživela ovo? Da je i on tu bio?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je on ušao pre vas ili ste vi poslednji?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: On je ušao pre mene. On je kod vrata staj'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate koliko je prozora bilo u toj prostoriji?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ja sam vidjela moj prozor, a kad sam, kad sam razgovarala s tim čovjekom, koja je njegova kuća, nakon godinu dana, on mi je rek'o da je još jedan prozor bio do tog mog prozora, de sam ja razbila i iskočila. Nisam razgledala, ne. Ne znam. Ja sam gledala kako će se spasiti i da se još neko spase, a nisam prozore razgledala. Jer nisam imala vremena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi ste ... Samo po kasnijem pričanju znate da su tu bila dva prozora, ali vi ne znate. Vi se sećate samo prozora kroz koji ste iskočili, jesli tako razumem?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Tako, tako razumjem. Jašta, jest'. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Onda, mi je... moje pitanje htelo da bude o kom se prozoru radi daljem ili ne. Ali to vi sada ne znate. Da li znate udaljenost možda tog prozora od ivice kuće. Da li je bilo dalje ili bliže od ivice ove kuće, mislim na onu stranu gde su bila vrata?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne, ne. Ne znam. Ja samo znam taj prozor koji sam iskočila, a ja ne znam ni kud sam ušla.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li sećate, možda, da je osoba, vojnik koji je bio kod vrata, kog ste opisali, koji je vas uterao, još neku stariju osobu rečima ili na drugi način maltretirao?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, ne znam, jer ja sam ušla zadnja. Može biti da jest. Al ne znam, ne znam. Ne sjećam se. Jer ako sam ja to izjavila, ja bih željela da mi pomognete. Ja ču vam reći da ili ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne. Niste to izjavili, tako da sam samo pitao da li ste možda to primetili. Danas ste, gospođo, rekli... govorili ste o licima koji su preko prozora pobegli i spomenuli ste svedoka broj 13, napomenuvši da je taj svedok ranjen. Da li ste to, tu okolnost da je ranjen svedok, čuli kasnije od tog svedoka ili drugih, kako razumem, ili ste, u tom trenutku, to mogli da vidite?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, VG 38. Kad smo došli u selo i tu smo se snašli, jedno dva kilometara.... Taj svjedok taj ... Tuj smo se snašli, i on je rekao da je njegova majka iskočila, al da su je il ubili ili ranili. On je bio vidio. A mi smo prvi izašli. Ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ja se izvinjavam. Ja sam pogrešio. Ja sam rekao drugi broj. Pogrešio sam sa brojem svedoka, ali svejedno. Vi ste mi rekli da je svedok VG 38 taj koji vam je ispričao da je njegova majka ranjena?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, jeste. On je treći izašao iza nas. Jer prilikom našeg izlaska i tako... ovaj, mi nismo... od one bombe kad su bacili. Zapalili i bacili bombu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tačan moj zaljučak, odnosno, da li to stoji u vašoj izjavi da ste vi i vaš sin iskočili, a da na vas nije pucano?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Oni su bili kod vrata još ... gledali kako, kako vrište, kako pomažu, kako vatru... Da li su bile boce ili šta u njihovim rukama, to ne znam. A mi smo prvi izašli. Ne. Kad smo mi dole sišli, u vodu, onda se pokazalo neko svjetlo za nama. Da nas vide, ali mi smo uspjeli uskočiti u tu vodu, u taj potok.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, u trenutku kad ste vi iskakali, vojnika s te strane, ispod prozora, nije bilo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. Nije bilo kad sam ja i moj sin. A već broj 38, on je bio kad su mu majku ranili, i kaže "Moja majka je ili ubijena ili ranjena".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste opisivali te vojнике, koji su dolazili, govorili ste da su oni u uniformi, govorili ste da su bili u uniformama. Da li se razumete u uniforme vojne?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Šarene uniforme, šarene uniforme, tako ... Ovi koji su došli da nam uzmu pare, zlato i to. A kad smo dole pošli, nisam ih gledala. Nisam se ni razumila. Samo sam vidila ovaj na vrata što je došao, da je uniformisan, a kakih je dole još bilo, to nisam vidila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kada ste govorili o uniformama ovih lica mislili ste na šarene ili, dozvoljavate da kažem, maskirne uniforme. Jeste li čuli tu reč za šarene uniforme?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro, bilo je i maskirnijeh i ove rezervne i maskirnijeh je bilo. Bilo je i šarenijehto je ... Bilo je oboje. Oboje je bilo, kad su došla ta trojica, i recimo, bilo je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za Mitra Vasiljevića ste rekli da je bio obučen u crno, crno odelo, jel tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sa šeširom. Da li se sećate da li je i šta je imao na nogama?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne. Nije me interesovalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste rekli da je imao i neki mantil?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jeste, jeste. Dugi. Mantil, šešir, perka za šeširom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste to tako isto izjavili i istražitelju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro, tako... ne znam sad. Šta, šta dalje...tako sam i izjavila, a sad mođda sam nešta il izostavila il' ... Uglavnom ono što vidim, al' možda sam zaboravila to, to govorim. Al ako nešto ima vi me podsjetite, a ja će reći da il' ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Podsetiću vas upravo za mantil, jer mantil niste, uopšte, u tim izjavama pomenuli. Govorili ste o odelu i šeširu, al' ne i o tome da je imao mantil.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Mantil je imao. Mantil je bio. To pominjem, ne mislite da ja ovdje nešto ... Mantil je bio kao...u vidu kao sukњa, dugačak, i to nema... Ne znam da mene neko nije shvatio, al' ja kad sam dala izjavu ... Ja što dadnem sad izjavu, to će dati dok sam živa. Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste, posle ovog događaja, sem sa svedokom 38, sa kojim ste malopre pomenuli već jedan rezgovor, razgovarali i sa ostalim svedocima koji su preživeli ovu tragediju?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam, nisam bila skupa. Ne. Ovi su umrli, ovi ...nisam bila, bila sam ... Bio je jedan, ne znam kako ... Edhem Kurspahić, isto i to. on

je reko za Lacu, da ga poznaje i tako to. Razgovarali smo, a nije me čak to interesovalo puno, da razgovaram i tako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim na ljudе koji su, koje ste opisivali, oni koji su ovo preživeli. Da li ste, sem sa ovim svedokom 38, za ovo vreme, za ovih osam –devet godina, razgovarali sa drugim svedocima o tome?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, nije niko u blizini mene, recimo, da ...jer svaki priča ono što je preživio. A pričam i ja šta sam ja preživjela. Jer svaki je imao drugačija viđenja. Ja sam tu zadnja ušla i ja tako pričam. Neko je ušlo prvi, on ima, to što kažu da je nešto lijepljeno, on ima bolje viđenje. Ja ne mogu vama reći ovako je bilo. Ja pričam svoje viđenje, a u razgovoru, recimo, uvijek sam izbjegavala ono što sam morala da pričam jer mi to utiče na zdravlje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Moje pitanje je na osnovu čega znate da su drugi drugačije pričali ako sa njima niste nikada razgovarali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro. Recimo, ja kažem. Ja ne znam kako je ko priča. Recimo, ja sam rekla. Ja sam došla da pričam svoje viđenje, al, recimo, ako je neko drugo priča, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ta osoba koju ste pomenuli malopre prezimenom, da li je to osoba koja je preživela ili ima neke veze, sa kojom ste razgovarali?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, to je isto dijete bilo, dijete bilo ... ovaj. Šta da razgovaram ja? On nije sa mnom i tako... Ja imam razgovore sa mojim djetetom što smo preživjeli, a ja... ne znam... On ima drugo viđenje. On je sam otišao i izašao sam, i otišao sam. On ima druga viđenja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada to kažete, to mislite na vašeg sina?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, ne. Mislim na ovu osobu što je broj 38.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od njega ste čuli drugačije viđenje? O tome govorite, jel tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, dobro. Nisam, nije me ni ... Nisam ni slušala, nije mi ni pričao šta.... Nisam ni slušala. Ja ne mogu čuti drugačije mišljenje kad ja, ja pričam šta ja znam, opet ponavljam ja. A svak svoje priča i svoje viđenje. I moje dijete ne more... jer sam ja izgubila kontrolu čim sam ušla tu ... I moje dijete će neko drugo viđenje pričati, što je, recimo, bilo tu i ostalo je tu iza mene. Ja sam prozor razbijala i iskočila i... dok on nije došao meni i reko je "Bižmo majka". Ja ni nji ne znam. I on će drukčije pričat'.

SUDIJA HANT: 13.00 je. Napravićemo pauzu do 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vaša Visosti. Gospođo, jutros kada ste govorili o tom momentu kada ste iskočili, rekli ste da vojnici nisu pucali na vas, ali da se to upravo dogodilo svedoku koga ste spomenuli, svedoku broj 13, a da ste sve to čuli od svedoka broj 38. Na pitanje gospodina Gruma, vi ste odgovorili da su uperili baterijsku lampu na tu osobu. Da li ste i ovo čuli od tog svedoka? Sudeći po vašoj izjavi, vi, čini se, niste videli kada se to dogodilo.

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Nisam razumjela.

SUDIJA HANT: Ne dobijamo nikakav prevod. Mogu li da predložim da je prosto pitate da li je ona sama videla baterijsku lampu ili je o tome čula od nekog drugog svedoka? To je suština pitanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vaša Visosti. Gospođo, moje pitanje je: da li ste vi lično videli nekog od vojnika da usmerava svjetlo na osobu koja je iskakala kroz prozor i koja je pogođena, ili ste za to čuli od jednog od svedoka?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ja ... Kada sam ja sišla, okrenula sam se i vidila to svjetlo. Vidila sam ga i pomislila da neko ide za mnom, da me traže. Ja ne znam ništa o tom svjedoku, onom koji je za mnom iskočio. Vidila sam da svjetle i mislila sam da idu za mnom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kada ste videli svjetlo baterije, vi ste već iskočili i i bili ste u potoku, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li mogli da prepoznate osobu koja je držala baterijsku lampu?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne, jer kad je svjetlio, nisi mogo da ga vidiš. Ne, nisam. Pokušavala sam da se sakrijem. Mislila sam da traži mene.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nakon svega što vam se dogodilo, da li ste se ikada vraćali u svoje rodno selo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Jesam. Tri puta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U jednoj od tih prilika, jeste li razgovarali sa čovekom kojeg smo danas prepoznali kao Lipovac Milorada?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste, na pitanje gospodina Gruma, rekli da osobe, ja vas molim da pogledate u vaš spisak, 78 i 101 ... Da li rekli ste da ih prepoznajete i da je jedna od njih bila upravo sa vama u trenutku pljačkanja i prisilnog svlačenja, je li tako?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da. 78 broj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su ovi svedoci ostali sa vama do kraja te noći, odnosno, do odlaska u kuću Omeragića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li da objasnite šta je sa njima bilo i odakle... otkuda to znate?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: To sam kasnije čula, nisam znala da li... pošto je sve preda mnom otišlo. To sam kasnije čula tu izjavu, recimo, kad sam čak prešla i u Žepu... da su te dvije osobe između naviše kuća negdje izbjegle. Nisu sa nama dole, i da su ošle na slobodnu teritoriju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, to niste videli? To ste čuli kasnije, je li tako? Jesam li dobro razumeo?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Dobro ste razumjeli. Jeste, tako je. Ovaj, ja nisam znala da li su one unutra, jer bilo je osoba koje se nisu ni pojavljivale. Nije to bilo deset ili 15 duša, to je bilo više.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali da li znate, gospođo, da li je neko od onih koji su bili sa vama u jednoj ili drugoj kući, u toku te večeri, napustio i kuću i otišao, a pre poslednjeg dolaska vojnika?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam za koju kuću kažete. Ili gore Jusufa, de smo jako, ili dole de smo protjerani, dole u drugu kuću. Ne znam za koju kuću kažete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim, gospođo, na kuće Memića. Dakle, tamo gde ste bili pre nego što su vas oterali u kuću Omeragića?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Da, da. Nismo tuj svi bili. Bile su dole druge osobe, a čula sam i u toj kući gdje smo pretjerani da se zapalimo, prije nas su došli, prije mene.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niste, gospođo, najbolje razumeli moje pitanje. Ja vas pitam od osoba koje su sa vama došle iz Koritnika i Sasa i koje su to popodne bile u kućama Memića, da li je neka od tih osoba sama napustila i otišla kuću pre dolaska, pre poslednjeg dolaska vojnika te noći?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Ne znam. Ja kolko ja znam ... Ne znam. Jer ja sam bila u ... Mi smo se raspoređeni u tri sobe poslije toga svega pljačkanja, i ja sam bila

sa mojim sinom, ja ... Ne bih vam znala reć dal je neko otisao tokom noći. Ja to ne razumijem, ne znam, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Vaša Visosti. Ja nemam daljih pitanja. Ne znam da li je sada trenutak da jednu jedinu stvar u izjavi istražitelju pokušam da usaglasim sa tužiocem ili da to učinimo naknadno, obzirom da je to već potrebno da učinimo sa jednim drugim svedokom?

SUDIJA HANT: Predlažem da to učinite sada, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Ja molim za saglasnost da na stranici engleske verzije 584-559, u četvrtom pasusu stoji izjava svedoka da je videla kako su vojnici ušli u kola, da je videla da su kola bila stara i pravila buku i da su sva trojica vojnika napustila. Odnosno, taj ceo pasus mogu pročitam, ako je potrebno, ako ima nesaglasnosti u nečemu.

SUDIJA HANT: To nije citat, dakle, ako dobro vidim u transkriptu, već je to vaša interpretacija pasusa, zar ne?

ADVOKAT DOMAZET: Ja mogu da pročitam, možda, pasus. Najbolje da ga ceo pročitam i da se gospodin Grum izjasni da li to stoji tako.

SUDIJA HANT: Samo pričekajte trenutak. Slažete li se da je to svedok izjavio u izjavi?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja bih radije da gospodin Domazet ili ja pročitamo tačno koje rečenice su sporne i onda ja će da se složim da li su one tačno pročitane ili ne. Radije bih da gospodin Domazet ne parafrazira ono što se nalazi u izjavi.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Ja imam englesku verziju, pa će pokušati da je na engleskom pročitam. Vojnici su, zatim, rekli da možemo da ostanemo tamo do jutra. Rekli su da idu da kupe jagnjetine i da se dobro najedu. Videla sam kako ulaze u automobil i odvoze se. Automobil je bio star i pravio je buku. Smrkavalо se. Bilo je pri zalasku sunca, pa nismo mogli da jasno vidimo. Sva tri vojnika su otisla.

TUŽILAC GRUM: Slažem se da je tekst tačno pročitan.

SUDIJA HANT: Ja ne znam kako bi to, inače, moglo da bude drugačije interpretirano od onoga što je rekao gospodin Domazet, ali, pretpostavljam, da je u

redu da se to tako pročita. Želite li da postavite svedoku dodatna pitanja gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Imam samo jedno pitanje, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedoku VG-18, gospodin Domazet vas je pitao kako ste vi saznali da su svedoci 78 i 101 te noći pobegli, a vi ste rekli da ste to saznali u Žepi. Možete li da nam kažete kada ste, otprilike, saznali za to u Žepi?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, možem. Ja sam izbjegla u jedno selo, zove se Gostilja, i tuj su došli da, otale, tjeraju narod. To je poslednje selo i ovaj, jedna je žena rekla "Ku čete nas, da nas popalite kao i Kurspahiće?". Ondar oni su rekli "ko, koga da ... ko hi je popalio, pa šta mi znamo" ... Izašla je ta i ta. I ondar mene su ljudi neki, poznanci moga brata, preveli u Žepu još sa svojim obiteljima, sa svojim porodicama i kad sam tamo došla, čula sam da su te djevojke izašle i da su došle u Babin Potok i da je došao brat od te, pod kojim je brojem, ja ... 78, i ta njena sestra, da je došao gore, kude ne znam, i da hi je odveo preko Drine, tamo de je bila naša vojska, naš narod još.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi za to saznali u letu 1992. godine?

SVEDOK VG-18 – ODGOVOR: Pa, da. Možda nije ni mjesec dana proš'o. Da.

TUŽILAC GRUM: Hvala. Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA HANT: Sudija Taja (Taya) želi da postavi pitanje svedoku.

SUDIJA TAJA: Gospođo VG-18, vi ste odgovorili na jedno pitanje tužioca da su tamo bili neki ljudi sa baterijama ili bakljama i da su se oni nalazili između kuće i potoka. Mene zanima koliko je tada, u tom trenutku, bilo ljudi s baterijama u ruci?

SVEDOK VG-18: Ja to ne razumijem. Ja sam rekla kad sam ja izišla i dole pošla prema potoku, osvjetljenje je ozgo, za nama, bilo. Ali smo mi se ugrabili u potok, vodu i za jedno debelo drvo, i ja više ne znam ... to je ostalo gore. Dalja priča oko tijeh koji su mogli da iskoče da... kod njih. A nas dvoje, mi nismo nikoga vidjeli samo smo čuli, ali mi smo više krenuli za tu vodu. To je voda hučala, kiša padala, lišće...evo, ja ne znam, ne znam.

SUDIJA TAJA: Dakle, svjetlost je dolazila iz samo jednog smera, iz jednog pravca.

SVEDOK VG-18: Za mnom.

SUDIJA TAJA: Hvala.

SUDIJA HANT: Jeste li videli snop svetla baterije ili svetlo koje je sijalo?

SVEDOK VG-18: Ja sam rekla svjetlo, ali... prilikom iz ruke da je nešto. Sad šta je, ja ne znam. Ja se nisam, ja sam se borila kako da se spasim, a nisam gledala, recimo, da me neko ne vidi. Nisam gledala ni kakvo je, ni šta je. Ja sam upala u vodu i išla dalje. A naravno da nije sijalica ...da je moralno biti nešto iz ruke.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, želite da postavite dodatna pitanja na osnovu datih odgovora?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam, gospođo. Vaš je zadatak završen. Zahvalni smo vam na dolasku i na svedočenju koje ste dali. Možete sada da idete.

SVEDOK VG-18: Hvala bogu.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, dok čekamo sledećeg svedoka, ja sam ponešto zabrinut u vezi doktora de Grava (Yvan De Grave) sutra. Nakon što sam pročitao njegov prvi izveštaj, sugerisao sam, čini mi se, vrlo odlučno da ga kroz to sproveđe neko čiji je maternji jezik engleski tako da bi mogao da napiše izveštaj koji može da se razume. Ovaj izveštaj je skoro jednako loš kao i drugi. On ne sadrži tako grube greške u onim delovima u kojima se govori o rendgenu, ali skoro da je nerazumljiv. Na koji način će on da svedoči, na osnovu nalaza ili možemo li da ga pitamo, na primer, šta je on video u prvom nalazu rendgenskog pregleda? Šta je video u drugom nalazu? Sto čini, u stvari, suštinu ovog slučaja.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Ja ču ga zamoliti da uporedi ta dva nalaza rendgenskog pregleda i šta ... I na čemu on zasniva svoje misljenje u vezi s tim da li su to dva ista rendgenska nalaza, rendgenski snimci iste noge ili ne.

SUDIJA HANT: Da, ali otvoreno vam kažem da ja ne znam šta on želi da postigne u polovini svojih izveštaja. Ja čitam lekarske nalaze nekih 40 godina i nisam nikada do sada naišao na nešto tako nerazumljivo kao što je ovo. Na primer, on navodi da je

rendgenski pregled, drugi rendgenski pregled, bio prekinut od strane nekog asistenta, i to ostavlja tako. Da li to ima značaja ili ne? Da li to poništava valjanost rendgenskog pregleda? Ove stvari sam imao na umu kada sam pomislio da ste mogli naći boljeg, ako mogu tako da se izrazim, iskusnijeg svedoka koji shvata, kao što sam, s druge strane, siguran da doktor de Grav to ne shvata, da je na nama da donešemo odluku. Mi ne usvajamo njegovo mišljenje tek tako. Mi moramo da donešemo odluku koja je zasnovana na stručnom mišljenju koje nam je izneto. A njegov izveštaj tome ne doprinosi.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, kao što i sami znate, ovaj veštak je izabran jer je njegovo ime na spisku Sekretarijata (Registry), spisku koji sadrži imena ljudi koji su određeni za ovu vrstu veštačenja. To nije neko koga je Tužilaštvo izabralo kao najkompetentniju osobu da iznese svoje svedočenje, već neko kompetentan koga je Sekretarijat već ranije odredio da iznese svoje mišljenje Sudu u vezi sa ovim određenim slušajem .

SUDIJA HANT: Izgleda da je njegovo polje veštačenja neobično široko. Poslednji put sam ga čuo da daje svoje stručno mišljenje o testisima nekog čoveka. Ja, zaista, ne razumem zašto nam daju nekog ovakvog da svedoči o rendgenskim snimcima kada on nije, izgleda, u stanju da objasni značaj onog što iznosi. Nadam se, da ćemo biti u stanju da jednostavno izdvojimo ono šta je od važnosti za ovaj slučaj. To je vrlo jednostavno. Mi moramo da ustanovimo da li su drugi rendgenski snimci ispravan odraz onoga što se videlo na prvom snimku, da li je dužina ista ista, na primer, i da li se opisane povrede nalaze ili ne na prvom rendgenskom snimku i da li je moguće da su povrede sa drugog rendgenskog snimka pretrpljene od strane osobe koja je i prvi put pregledana. Dakle, treba da dobijemo odgovor na pitanje da li se, možda, radi o dvoje istih ljudi.

TUŽILAC GRUM: Razgovaraču s njim večeras i preneću mu vašu zabrinutost.

SUDIJA HANT: Dobro. Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći svedok Tužilaštva je VG-84.

SUDIJA HANT: Ako ne završimo sa svedokom do 16.00, mislim da treba ujutro da predemo na doktora de Grava i da završimo s njegovim svedočenjem.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mislim da on dolazi u 10.00 h i verujem da će biti zahvalan ako odmah predemo na njegovo svedočenje. Ali znam da neće stići pre 9.45.

SUDIJA HANT: Dobro, ukoliko ne bude mogao da dođe u 9.30, onda će neko morati na preuzme njegovo mesto na listi.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas, pročitajte svečanu izjavu sa dokumenta koji vam pokazuje sudski poslužitelj.

SVEDOK VG-84: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu i cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite sedite, gospodine. Dokument sa pseudonimom biće broj 91, je li tako?

SVEDOK VG-84: Hvala.

TUŽILAC GRUM: Da, tako je. 91.

SUDIJA HANT: I biće uveden pod pečatom. Izvolite, gospodine Grum.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobar dan, svedoku VG-84. Zamoliću vas da pogledate dokazni predmet P91, koji će vam biti dodat. Da li se na vrhu ovog dokumenta nalazi vaše ime?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se u drugom redu dokumenta nalazi datum vašeg rođenja?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako bismo sakrili vaš identitet, mi ćemo vam se obraćati kao svedoku broj 84. Ukoliko vi treba da spomenete neke od svedoka sa ove liste, onda će vas zamoliti da umesto imena kažete broj pod kojim se nalazi to ime. Zamoliću vas da Sudu ukratko kažete nešto o sebi, Da li ste rođeni u selu Koritnik u Višegradi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Rođen sam u selu Koritnik, u Višegradi. Opština Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I jeste li u Višegradi pohađali školu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne, u Prelovu. Mjesna zajednica Prelovo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koji ste razred završili u Prelovu, pre no što ste otišli iz Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sedmi razred.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne morate da nam kažete gde ste završili osnovnu školu, ali nam kažite jeste li osmi razred završili u drugom mestu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponovo ne morate da nam kažete gde, ali da li ste završili srednju stručnu školu za saobraćajnog tehničara?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li završili i jednu godinu fakulteta u oblastii političkih nauka?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje ste nacionalnosti?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bošnjak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću vas da kažete Sudu koliko godina ste imali početkom leta 1992. godine?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: 13.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li, u to vreme, živeli u Koritniku?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi i drugi koji su živeli u Koritniku, u neko doba, izbegli u selo Brštanica?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam kada je to, otprilike, bilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bilo je ... Bilo je u aprilu mjesecu. Krajem, možda, aprila mjeseca. Datum ne mogu garantovat' koji je, jer se ne sjećam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gde se nalazi Brštanica u odnosu na Koritnik?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Preko Drine. Znači Drina samo dijeli Brštanicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste prešli reku?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, prešli samo čamcem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se nešto dogodilo dok ste prelazili reku čamcem?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Pucano je na čamac od strane komšija, Srba.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemojte da nam spominjete imena, ali sa kojim ste članovima vaše uže porodice otišli u Brštanicu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sa ocem, majkom i nekim rođacima još.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Te prve noći kada ste bili u Brštanici, jeste li ostali u šumi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Prenoćili smo u šumama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli neke vojнике vašeg drugog dana boravka u Brštanici?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Drugog dana boravka u Brštanici smo, znači, morali svi, sav narod koji je bio, sav narod koji je bio u šumama da ... Da siđemo u mjesnu zajednicu,

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jeste li, tom prilikom, videli neku vojsku?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Videli smo pripadnike Užičkog korpsa, korpusa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A osim vojnika Užičkog korpsa, jeste li videli i neke druge vojниke za koje niste mislili da su pripadnici redovne vojske?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bilo je ... Vojnici sa dužim bradama, za neobrijani, znači prljave ... Prljavi i tako dalje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko su oni mogli da imaju godinu u poređenju sa godinama vojnika Užičkog korpsa?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Imali, imali su preko 30 godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko su, otprilike, godina imali vojnici Užičkog korpsa?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Dvadeset godina, dvadeste i dvije, i tako ... Mlađi vojnici, dosta mlađi i sređeniji. Znači izaobrijani, podošišani i sve ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete...da li je uniforma ovih vojnika, koji su neobično izgleadali, bila ista ili različita od uniformi vojnika Užičkog korpsa?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Vojnici Užičkog korpsa, znači redovni ti vojnici, imali su prilično sve iste uniforme, a i ovi drugi isto ... Iste su uniforme bile, prilično iste. Jer su iz istog pravca došli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, molim vas, šta su ti vojnici učinili ljudima koji su silazili iz šuma i ulazili u mjesnu zajednicu? Šta su uradili?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa došli su, došla su dva kamiona tih vojnika. Za kamionima su bili prikačeni njihovi topovi. Taj narod, koji je se bio tu skupio u

Brštanici, je trebao ići prema Višegradi i ta je vojska došla da hi obezbjeđuje . Znači, negdje pola sata bili smo u Brštanici. Dva kamiona su došla vojske i zauzela su svoje prve položaje, jer to je bio dio opštine Višegrad koji još nije zauzet od strane te vojske.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je grupa ljudi, koja se okupila u Brštanici, onda krenula u pravcu Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Krenula je u pravcu Višegrada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, bila duga kolona ljudi koji su išli prema Višogradu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, kolona je bila duga preko kilometar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li ispred i iza kolone išli kamioni JNA?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ispred kolone je išao prvi kamion, zakačen s topom. I iza kolone isto tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste stigli u centar Višegrada, kuda je kolona onda otišla?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Prilikom dolaska u Višegrad, nisam mogao poznati taj grad. I nije ličio, uopšte, na lijep grad ko što je bio, ko što sam ja pamtio. Bio je pun vojske, tenkova, kamiona i ostalih vozila, koji su bili po ulicama. Tek su stigli iz pravca Dobruna, Dobruna Vardišta. Bilo je dobacivanja od strane tih vojnika, a najviše od strane...strane tih starijih ljudi. Ali narod je prošao pored, između tih kamiona i nekako smo otišli do višegradskega stadiona.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli na stadion, da li je tamo već bilo ljudi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Na stadionu su se nalazili već pripadnici Bijelih orlova, koji su nam se predstavili kao pripadnici Bijelih orlova.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste vi stigli, da li je na stadion došlo još ljudi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Bilo je dosta ljudi prije nas, i poslije nas je došlo dosta ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete da nam kažete koliko se, otprilike, muslimana okupilo na stadionu toga dana?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bilo je, bio je pun stadion, tako da je bilo ne...u hiljadama se brojalo, nekoliko hiljada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su vojnici, za koje kažete da su se predstavili kao Beli orlovi, bili naoružani?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bilo hi je dosta naoružanih, a bilo hi je koji nisu bili naoružani. Ali pretežno su bili naoružani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, gde su oni bili smešteni na stadionu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Smješteni na centru stadiona, gdje je trebalo da stigne njihov helikopter. I bilo hi je na ulaznim kapijama stadiona.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim tih vojnika, pripadnika Belih orlova, da li je bilo pripadnika JNA?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Na stadionu su...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Možete li, molim vas, da se približite mikrofonu jer vas prevodioči ne čuju.

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Pa, na stadionu su pretežno bili pripadnici Bijelih orlova, a baš se toliko ne sjećam za pripadnike JNA. Znači, sjećam se vojnika samo sa bijelim opasačima, pretežno sa bijelim opasačima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste li primetili da su neki muslimani pokušavali da napuste stadion nakon što su se na njemu našli?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li im je bilo dozvoljeno da odu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko, u jednom trenutku, uzeo megafon i obratio se ljudima?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Obratio se masi naroda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je ta osoba rekla preko megafona narodu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da će stići njihov komandant... Bijelih orlova, iz Užica. Iz Srbije, u stvari. Izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je rekao kako će on doći?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Helikopterom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li helikopter stigao ubrzo nakon toga?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ubrzo je stigao helikopter. Za nekih dvadesetak minuta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li taj komandant izašao iz helikoptera i obratio se masi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Njegovi vojnici su zauzeli, znači, sredinu terena, i helikopter se spustio. Izašao je njihov komandant i obratio se narodu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on nešto govorio o selima na zapadnoj, odnosno, na levoj obali Drine?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Govorio je na lijevoj strani Drine se sav narod može vratit, jer njegova je vojska to područje već očistila, a sa desne, a desnu stranu Drine ne može se vraćati još niko, tek sutra, i da moramo prenoći u hotelu "Drine".

TUŽILAC GRUM – PITANJE Na kojoj strani Drine se nalazi Koritnik, na levoj ili na desnoj obali?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Desnoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li ljudi pretresali tada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pretresali su sve ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da su ljudima.... ili nekim ljudima rekli da ostanu u hotelu "Drina". Da li ste vi te noći ostali u hotelu "Drina"?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko ste noći proveli tamo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Jednu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažetekoliko je, otprilike, muslimana bilo te noći u hotelu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bilo je dosta naroda, dosta, noću, ali broj vam ne bi moglo reć, jer se radilo o narodu iz više sela, s desne strane Drine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li se tamo sećali na sigurnom?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, nismo se osećali sigurnim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zbog čega?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nismo imali nikavu zaštitu tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste te noći čuli pucnjavu iz vatrengog oružja?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, bilo je pucnjave i niko nije mogao spavat'. Veoma blizu pucnjava je se dešavala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ta pucnjava trajala celu noć?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li se, konačno, vratili u selo Koritnik?
SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li vas pratila neka vojna lica?
SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Dvojica vojnika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na povratku u svoje selo, jeste li videli da su neke muslimanske kuće spaljene?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Spaljene su neke muslimanske kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li vas vređali ljudi srpske nacionalnostiži dok ste se vraćali kući?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, kada smo izašli iz grada, vrijedanja nije bilo od strane komšija i...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste se vratili u Koritnik, jeste li čuli da se govori da su neki ljudi uhapšeni i da su im kuće zapaljene?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Moje selo se nalazi sedam kilometara od Višegrada. Znači, preko 30 sela je župa čitava broji, iza mog sela. Sve je bilo spaljeno. Moje, znači, moje selo i još jedno selo su ostali na redu za evakuaciju. Jer tu sam mogao dosta toga vidjeti, te paljevine i to ostalo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da vam skrenem pažnju na drugu nedelju juna 1992. godine. Da li ste jednog dana videli jedan kamion i crveni kombi kako voze ka Mušićima?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo nešto neobično kod tog crvenog vozila?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Dosta. To je se vozilo kretalo po čitavoj župi, po svim tim selima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete to crveno vozilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: To je vozilo, gdje moglo, možda, od šest do osam ljudi da stane. U koje god selo da se ono pomolilo, znači, u moje je selo jedno dva, tri puta pošlo ući, ali od strane komšija nije moglo. Vraćeno je bilo. Tako da to vozilo nije imalo ni auspuha. Čulo je se veoma, dosta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Komšije koje su sprečile to vozilo da uđe, jesu li to bili vaše komšije Srbi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jedan dan nakon što ste videli to crveno vozilo i kamion kako voze prema Mušićima, da li je Jasmina Vila došla u vašu kuću i ostala s vama?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Narednoga dana je došla u moju kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iz kojeg je ona sela?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Iz sela Mušići.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je ona ispričala šta se dogodilo u Mušićima?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Tog dana je taj crveni kombi i kamion, i svi muškarci su, znači, njih negdje oko dvadeset, znači približno govorim, jer ne znam tačan broj, su bili pozvani na neki sastanak, a ne odvoženje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se dogodilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Onda su ih u kamion potrpali sviju. Sastanka nikakvog nije bilo i odvedeni su u nepoznatom pravcu. Znači, više lica, Milan Lukić i Sredoje Lukić i djevojka kojoj ne znam ime. Učestvovalo je još nekoliko vojnika. To su, to su priče Jasmine Vile, koja, na žalost, nije živela, nije živa. Izgubila je u požaru. Izgubila je život u požaru u Pionirskoj ulici. Jer je ona dobro poznавала Sredoja Lukića, koji je vozio na Ruište sa svojim vozilom, prije možda nekih sedam dana, i bježala od njega.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam ona ispričala da su je odveli u selo Ruište?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa nju je odvodio, vodio Sredoje Lukić u svoje selo Ruište, koje je udaljeno nekih, možda, blizu 30 kilometara od Višegrada. A šta je radio sa njom, to nije htjela da kaže meni i mojoj familiji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam rekla da ga se plaši?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da, veoma je bila ... Zato je i došla u moje selo jer se njezino selo, Mušići, nalazilo uza samu cestu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je, u neko doba, jedan vaš komšija Srbin iz Koritnika došao u vašu kuću i rekao vam ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, plašim se da ste toliko odmakli francuskom prevodu da vas više neće stići ...

SVEDOK VG-84: Odmorićemo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedan vaš komšija Srbin iz Koritnika, jednoga dana, došao kod vas i rekao vam da morate napustiti Koritnik?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite mi, molim vas, kojeg dana je to bilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: To je bilo negdje oko 11. juna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada vam je rekla ta osoba da treba da napustite selo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Trebamo narednih dana, to znači, dva dana do tri dana. Da nam ne može više niko garantovati bezbjednost u tom selu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se dana, datuma kada ste vi napustili Koritnik?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, 14. juni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemojte da nam navodite imena, ali kažite nam koji članovi vaše uže porodice su tog dana napustili selo Koritnik?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Majka, otac i mnogobrojni rođaci i sva familija moja i komšije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste vi mislili, kuda idete tog dana?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa nama je bilo rečeno da idemo za evakuaciju, za Kladanj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš otac krenuo s vama u...u tome pravcu...Izvinjavam se.

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Njemu je jedan komšija Srbin rekao da ide šumama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste mislili da ćete stići do Kladnja?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, autobusom, kako nam je rečeno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gde je trebalo da se ukrcate u te autobuse?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Mjesto Greben, dva kilometra udaljeno od Koritnika. Približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li tog jutra stigli u Greben?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Stigli smo u Greben.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li vas tamo čekali autobusi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li napustili Greben i krenuli za Višegrad?
SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Krenuli smo prema Višegradsкој Banji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli u višegradsку Banju, jeste li nastavili sve do centra Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Tu smo zaustavljeni od...tu je bio njihov kontrolni punkt, srpski kontrolni punkt. Ti ljudi nisu imali nikake informacije o tome narodu i informisali su se putem svog telefona u Višegradu. Autobus je stajao na proširenju, koji nije imao vozača.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se tačno nalazio autobus?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Iza srpskog kontrolnog punkta, u Višegradsкој Banji. Znači, proširenje neko, malo veće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se to mesto poznato kao i Sase?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li napustili to mesto i nastavili prema centru Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da kažete Sudu u koje ste vreme, otprilike, stigli u Višegrad tog dana?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Znači, u mjestu Sase nam se pridružilo još naroda. To sam zaboravio da kažem. I stigli smo u Višegrad negdje, negdje oko 12.30, možda, do 13.00. Znači, približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje je prvo mesto gde ste otišli nakon što ste stigli u Višegrad?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: SUP. Opština Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se dogodilo u SUP-u?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, izašao je čuvan i nije imao nikake informacije o tome narodu. Pitao je "Ko ste, što ste?" i rekao je da nismo mi odgovorni za to. Idite pred Crveni krst, u novi hotel.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Novi hotel, da li se to mesto nalazi pored starog mosta?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi i ostali ljudi u grupi krenuli ka tom novom hotelu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, krenuli smo i došli smo pred hotel.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li neko, u jednom trenutku, izašao iz novog hotela?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, došli smo pred hotel, i bio je i tamo čuvar. Naoružan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se tamo dogodilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Od mog jednog rođaka je krenuo cuko za nama. Pas. I pito je...pito je čiji je, i javio se moj rođak i rekao je za njega "gore na plato". Skinuo je pušku s ramena. Znači, negdje oko desetak metaka je ispalio u tog psa. Njegov vlasnik se vratio među taj narod, i drugijem rekao, i drugijem rekao da ga nose na most stari da ga bace. Međutim, međutim, te osobe su rekle da to nije njihov pas i rekao je: "Izadite i vi gore da i vama isto vako pokažem". Međutim, starije žene su im umolile i otišle su, odnijele na most i bacile. Znači, izlazi, izlazi osoba ispred Crvenog krsta koja se nije predstavila. Znači, iz daljine je pričala s narodom, s nekim desetak metara. Približno govorim. I rekla je da su konvoji otišli u dvanest sati, da moramo negdje prenoći i tek naredne, narednog dana imamo konvoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću vas da pomerite stolicu malo napred i da se približite mikrofonu jer vas prevodioci ne čuju. Je li nešto rečeno o tome gde biste vi mogli prenoći?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, u višegradsкој mahali. Znači, na desnoj strani Drine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se Pionirska ulica nalazi u mahali?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pionirska dolina, pionirska mahala, tako se zvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste vi, zajedno sa ostalim ljudima iz grupe, otišli tada u Pionirsku ulicu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Krenuli smo svi u Pionirsku ulicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se da vas je neko od Srba pratio na putu ka Pionirkoj ulici?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne sjećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je dugo trebalo toj grupi ljudi da dođu do Pionirske ulice?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Negdje oko 30 minuta. Približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta grupa koja je išla gore, da li je to bila zbijena grupa ili je bilo razmaka između pojedinih ljudi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bilo je razmaka dosta, pošto je narod ostale nosio stvari svoje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Može li se reći da su neki ljudi hodali sporije od drugih?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi ikada ranije bili u tom kraju?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko puta, otprilike?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, možda ... Pa, dosta puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zbog čega ste odlazili tamo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Imam neke rođake gore, i ima ondje ... U školu sam išo, na neke turnire i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Poznata vam je škola koja se nalazi u Pionirskoj ulici?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad ste stigli u Pionirsku ulicu, da li ste pošli u neku određenu kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znate li ko je bio vlasnik te kuće?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Čini mi se da je prezime bilo Memić, Jusuf , tako

...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se dogodilo nakon što ste stigli u tu kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Znači, ja sam bio pred kraj kolone. Dolaskom pred tu kuću, znači... stigla je osoba koja je se, koja je se pozdravila sa Mujom Halilovićem i rukovala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta je ta osoba imala na sebi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, imala je odijelo.Znači, maskirno ... Da je crno izgledalo .

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li ta osoba imala nešto na glavi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Šešir.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam malo detaljnije opišete taj šešir?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, davno je bilo. Ne sjećam se da opisujem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete kako je ta osoba izgledala, otprilike, njenu visinu, težinu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Bio je ... znači, nije visoka bila, poniska, podebela. Nije naoružana bila. Eto, toliko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tada prvi put videli tog čoveka?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su vam istražitelji Tužilaštva ranije pokazali foto pano sa fotografijama 12 različitih ljudi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili u mogućnosti da prepoznate neke od muškaraca na tim fotografijama?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nisam bio u mogućnosti, ali bilo je nekih fotografija dosta sličnih tako da ... Nisam bio u mogućnosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je ta osoba prišla Muj. Možete li da nam kažete kako se Mujo preziva?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Mujo Halilović iz sela Sase, koji je bio zajedno sa nama u koloni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ko je prvi progovorio, ta osoba koju ste vi videli ili Mujo Halilović?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ta osoba je. Mujo nije imao glasa. Nije smjeo se javiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je ta osoba rekla Muji Haliloviću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Reko je, rekli su, čini mi se "Đe si? Đe si?" Pružili su ruku. "Đe si Mujo? Đe si Mitre?" Znao sam da se radi o nekom Mitru.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete gde ste se vi nalazili u trenutku kada su Mujo i ta osoba kojoj se Mujo obratio sa "Mitre" ... Koliko daleko ste bili od njih?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nalazio sam se tri do četiri metra. Znači, približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li mogli da čujete razgovor koji su vodili?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bio je to neki kratak razgovor i ta osoba je se obratila cjelokupnom narodu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi bili prisutni za vreme celog razgovora između Muje i te osobe koju je Mujo nazvao Mitrom?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: U blizini sam bio, u blizini. Jer me to više nije interesovalo, ali bio sam mu veoma ... U blizini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se dogodilo kada su završili razgovor?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: On se predstavio cjelokupnom narodu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete "on", na koga mislite?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Na Mitra Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću vas da nam kažete šta je tačno rekao. Rekli ste da se predstavio svima. Šta je tačno rekao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: "Ja sam Mitar Vasiljević. Predstavnik sam Crvenog krsta . Zadužen sam za vaš smještaj i bezbjednost".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta je još rekao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pito je da li ste se smjestili u tu kuću. Znači, pošto je vidio da smo se smjestili, rekao je biće nam bezbjedno i da tu moramo prenoći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se, zatim, dogodilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Rekao je da ćemo imati sutra konvoj i da nas niko neće dirati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je onda bilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Znači, onda je otis'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što je otisao, da li je nešto dao nekome iz te grupe?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Izvinjavam se. Izvadio je blok, izvadio je blok, potvrdu i napisao, i dao je Muji Haliloviću. Znači, ako dođe neko, ako ko bude pito ko ste, šta ste, da možeš pokazat, da možete pokazati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li videli kada je on to pisao na papiru?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta je učinio sa tim papirom kada je to napiso?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Dao je Muji Haliloviću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je to dao Muji Haliloviću, je li nešto rekao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je rekao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ako vas neko bude pitao ko ste, šta ste, da možeš izvaditi ovu potvrdu i pokazati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je još nešto rekao pre nego što je otišao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, "Doći će konvoj sutra, znači, u jutarnjim satima". I rekao je da nas niko neće dirati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je ova osoba otišla....izvinite. Da li ste mogli da vidite u kojem je pravcu otišao taj čovek?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je on otišao, jesu li u kuću došli neki drugi ljudi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Prošlo je nekih četrdeset pet do sat vremena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je došao u kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Došao je čovjek kojeg su mnogi ljudi poznavali u kući.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znate li njegovo ime?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sredoje Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ga nekada ranije videli?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne. Prvi put.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kako ste saznali njegovo ime?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa mnogi narod, moji rođaci su ga znali i zvali su ga imenom Sredoje. Onaj je zvao Sredoje, onaj zvao Lukiću, tako da sam video da se radi o Sredoju Lukiću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je bio prvi znak, odnosno, po čemu ste mogli da zaključite da se ljudi vraćaju u kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Kako mislite to?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ta osoba došla peške ili je bila u nekom vozilu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Oni su imali svoje vozilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam ga opisati , molim vas.

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Taj narod je čuo vozilo. Znači, opet nije imalo auspuha i čulo je se, znači, uz tu ulicu kako ide

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi ikada videli to vozilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je ...

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: I stalo je pred kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je Sredoje Lukić došao ili neposredno pre njegovog dolaska, jeste li čuli kakvu pucnjavu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bilo je pucnjave od strane njih, kada su išli uz tu ulicu, s tim vozilom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim osobe koju ste nazvali Sredojem Lukićem, je li sa njim bio još neko?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, Milan Lukić

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Još neko, možda?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: I bio je jedan još vojnik kojega ne poznajem. Jest, i nekoliko vojnika je bilo van kuće, znači, napolju, koje nisam mogao vidjet. Samo sam čuo da se zezaju i tako ... Da izvode neke djevojke, tamo nešto ... Uglavnom, zezanje je bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, molim vas, kako je Sredoje Lukić bio obučen.

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Imao je maskirno odijelo, snajper puška, nož. Kape nije imao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A Milan Lukić, kako je on bio odeven?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Isto odijelo je bilo. Automatska puška je kod ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi ikada pre toga dana videli osobu koju ste nazvali Milanom Lukićem?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste saznali njegovo ime?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Mnogi moji rođaci su znali obadvojicu ... I komšija, tako da su ih zvali tu imenima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam postavim pitanje i upravo sam vas zamolio da ponovite svoj odgovor: Da li ste osobu po imenu Milan Lukic ikada ranije videli? Da ili ne?

prevodioci: Molim vas, ponovite odgovor.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponovite odgovor, molim vas.

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prevodioci ne mogu da vas čuju. A onaj drugi vojnik koga ste spomenuli, kako je on bio odeven?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa isto, imao je ... U odijelu je bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je iko od tih ljudi ušao u kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sredoje Lukić, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ...

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nasred kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li mogli da vidite gde je bio Milan Lukić i ovaj drugi vojnik u trenutku kada je Sredoje Lukić ušao u kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: U hodniku. Znači, u blizini hodnika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je napolju bilo i drugih ljudi. Jeste li, možda, mogli da procenite koliko ljudi je bilo napolju?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bilo hi je još tri, čet'ri.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, šta se tada dogodilo u kući?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Znači, sto je oslobođio. "U jednu stranu zlato, u jednu pare". Izvadio je nož i rekao je: "U koga god našemo žutu banku", okrenuo je tupi dio noža i rekao da ćemo tim klati ga. A kasnije će nas pretresati sviju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete "on", na koga mislite?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Na Sredoja Lukića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li ga ljudi poslušali?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Sav narod koji je imao pare, zlato....nisu stjeli iz ...minđuše samo da se izvlače. Znači, jedan čovjek, moj rođak ... (*izbrisano po*

nalogu Pretresnog veća) ... imao je prsten malo veći, reko je "Meni ga vamo daj, nemoj ga na sto" i stavio ga na ruku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Još jednom, kad kažete "on", na koga mislite?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Na Sredoja Lukića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, on je osoba koja je govorila sa Alijom?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li ljudi plakali?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Plakali su ljudi, djevojke. Reko je, znači, reko je da se isprazni soba da se može sve skinuti i pregledat. Znači, vojnik, kojeg ne poznajem, je sjedio u fotelji u toj sobi, praznoj. Sav narod, troje po troje, je ulazilo. I došao je red i na mene. Ušao sam u kuću sa svojim, dvojicom nekih komšija mojih. Pitao nas je da li imamo pare, išta. Da nam nije dala mama ili ... Odgovorio sam da ne. I izišli smo. I tako je sav narod pregledan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Taj čovek koji je sedeo na stolici, je li on bio naoružan?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Jeste, bio je. Imao je pušku automatsku, na koljenima. To je bila više fotelja. Ljulja se na njoj, i puška mu je bila na koljenima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li i vas naterali da se skinete u toj prostoriji?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ovi drugi ljudi koji su bili sa vama u sobi?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sve skinut. Djevojke, stare ljude, žene. Sve.

Jer djevojke su tu plakale, ali starije, starije žene su ih nagovorile, savjetovale da se moraju tu skinut, jer će ih inače ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Inače šta ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Inače će biti ubijene, jer svaka greška se ... odma puška je, znači, puška se uzima, ili nož. Ja sam se vratio u kuhinju, gdje sam bio. Sredoje Lukić je pokupio, znači, sa stola zlato i pare. U jednu kesu zlato, u drugu pare. I rekao je svem narodu: "Mi odosmo sad da pijemo, a vas niko neće dirat".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li, u tom trenutku, napolju bio dan ili noć?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Kad?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U trenutku kada je Sredoje Lukić rekao "Sad idemo da pijemo". Je li je bio dan ili je već bila noć?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Dan, dan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo je, otprilike, sve to potrajalo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Potrajalo je nekih možda sat i po. Približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li videli da neke devojke, toga dana, odvode iz kuće?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Izvodili su ih pred vrata, ali kad su se ... I vratile su se brzo. Šta su im govorili, to ne znam, jer je bilo puno naroda tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je Sredoje Lukić rekao da ide da pije, je li zaista i otišao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jesu li Milan Lukić i ovaj drugi vojnik u kući otišli u isto vreme?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se tiče onih ljudi za koje kažete da ste mogli da ih čujete izvan kuće, jesu li i oni otišli ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da sa njima. Znači čuli su se dok nisu oni izašli. Ponovo su upalilo to vozilo i ... Otišli su.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U istom vozilu na kojem nije bilo auspuha?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, auspuha.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li se oni vratili kasnije?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Kad je mrak pao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo je već bio mrak, odnosno, koliko dugo je bilo posle zalaska sunca, kada su se oni vratili?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, negdje možda dva i po sata. Približno govorim. Čuli smo pucnjavu s početka tog naselja. I isto vozilo koje se, koje je stalo pred kućom. Čuli smo, znači, po auspuhu. Da je to imalo buku jaku i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste čuli pucnjavu na ivici naselja. Da li je to onaj kraj naselja koji je bliži Višegradu ili koji je udaljeniji od Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Rekao sam ... Dakle, ulica ta počinje negdje sto pedeset metara ispred.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I pucnjava ...

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: To je nekih 150 metara od kuće te, gdje ta ulica počinje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete iz kojeg pravca ste čuli da dolaze pucnji?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, znači iz pravca te ceste, tom cestom kojom su došli. Iz vozila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to bilo u pravcu bliže Višegradi ili dalje od Višegrada?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: To je bilo 150 metara od te kuće. Ne bliže Višegradi il dalje. To je bilo veoma blizu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste čuli da se zvuk automobila približava kući u kojoj ste bili?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se vozilo zaustavilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se zaustavilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pred kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I što se dogodilo nakon što je zvuk automobila zamro?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Znači, izašli su. Rečeno je narodu da se moramo premjestiti u drugu kuću. Da nam ovdje nije bezbjedno. Pucaju, navodno, Zelene beretke.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada kažete "oni", jeste li vi uspeli da prepoznate nekog od ljudi koji su došli ovaj put u kuću?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Radi se o istim ljudima koji su nas i opljačkali, koji su bili u kući.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta se dogodilo?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Krenuli smo u drugu kuću. Sav narod je morao napustiti kuću Memića i otići u drugu kuću, koja je bliže potoku radi navodnog granatiranja i pucanja Zelenih beretki. Napadaju grad. Da nam tu nije bezbjedno. Ja sam među zadnjim izašao iz te kuće. Znači bilo je, bio je neki, neko svjetlo je dopiralo. Al' da je jako bilo osvetljeno - nije. I njihove baterije su taj put... Dolazeći pred tu drugu kuću, pred ulazom, pored vrata, stajao je isti čovjek sa snajper puškom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znate li ime tog čoveka?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Sredoje Lukić. Isti koji se predstavio kada su nas opljačkali kao Sredoje Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vratimo se na trenutak kada ste odlazili iz prve kuće, iz kuće Memića, jeste li imali na sebi cipele?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Jednu sam cipelu obukao, a drugu, drugu nisam mogao naći u mraku. Znači nešto, nečije drugo sam nešto obukao, do te kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Obukli ste nečiju drugu cipelu na drugu nogu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Dolazeći pred tu kuću, znači, prošao sam nekoliko njovih vojnika koji su bili na tom dijelu puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, pre nekoliko trenutaka, spomenuli baterijske lampe. Sećate li se koliko ste, otprilike, baterija tog dana, odnosno te noći videli?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Približno govorim, znači, dvije, možda, tri baterije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ko ih je držao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Držali su ih oni. Ja nisam smio ni gledati u njih, a kamoli ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite vojnici koji su se vratili?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, vojnici, baterije njihove.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kuda su usmeravali svetlost iz tih baterija ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Usmjeravali su samo taj put, da ne bi ko skrenuo s puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste odlazili iz kuće Memića, gdje je, u tom trenutku, bila vaša majka ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bila je prije mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je bila blizu vas ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bila je veoma blizu, ali ne mogu u detalje reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mogli da je dodirnete da ste hteli? Jeste li bili toliko blizu?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se vratimo sada na onaj trenutak kada ste se spremali da uđete u onu kuću do potoka. Rekli ste da ste, u tom trenutku, videli Sredoja Lukića. Gde ste ga tačno videli?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Na ulazu, znači na samim vratima, gdje me je potapšo po ramenu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ga pogledali ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam nešto rekao?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, ništa, samo se nasmijo i potapšao me po ramenu. A ja sam pogledao njegove bombe što su bile na opasaču.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam na šta mislite kada kažete bombe. Da li ste pre toga videli nešto slično tome ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, video sam na televizoru. Prije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi zadnji ušli u kuću te noći?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Bio je još neko ... Nekol'ko. Bio sam, znači, pri kraju kolone.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li se zatvorila vrata nakon što ste vi ušli u kuću ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da, zaključala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako znate da su se zaključala?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Čuo sam ključ da se okrenuo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, prema vašem sjećanju, kako je izgledala unutrašnjost te prostorije?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Izgledala je ... Kako mislite? Je l' opremljena bila il' to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Sećate li se, na primer, bilo kakvog nameštaja?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, bilo je, bio je sto jedan na sred kuće gde sam ja sedio. Nekoliko kauča, i tako ... Sto kuhinjski nasred kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li bilo svetla u toj prostoriji?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li mogli da vidite gde vam je, u toj prostoriji, bila majka?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li bilo dovoljno svetla da joj vidite lice?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Ne, čuo sam samo glas.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li, molim vas, da nam opišete stanje ljudi u tom trenutku u toj prostoriji. U kakvom su psihičkom stanju bili ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa bilo je pretrpano. Znači, prilikom mog ulaska, ja sam jedva sjeo na sto. Djeca su plakala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li vam ljudi izgledali uplašeni ?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jeste li mogli da čujete neki zvuk izvan kuće?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Da. Neku tamo ... Više je ličilo na zajebanciju nego ... Smijanje neko pred kućom. Ništa drugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li imali osećaj da će se dogoditi nešto opasno?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Pa, ne znam šta da vam kažem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se nalazila vaša maja u to doba?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Nalazila se na kauču, ispod prozora. Znači, kod prozora.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ste vi bili udaljeni od nje?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Negdje, možda, četiri metra. Približno govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li čuli da je vaša majka, u jednom trenutku, nekom u kući rekla da je boli glava?

SVEDOK VG-84 – ODGOVOR: Jednoj ženi, komšinici. Da je boli glava i da... i ako može da prođe do prozora. I tako je bilo.

TUŽILAC GRUM: Časni sude, predložio bih da za danas završimo.

SUDIJA HANT: U redu nastavićemo sutra u 9.30. Ako doktor de Grav dođe u pogodno vreme gde možemo da prekinemo ovo svedočenje, prvo ćemo onda njega saslušati, ali u protivnom, plašim se da će jednostavno morati da sačeka.

TUŽILAC GRUM: Predložiću mu da dođe u 9.30. Ukoliko se pojavi u to vreme, da li ćemo prvo njega da saslušamo?

SUDIJA HANT: Da. Hoćemo.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: U redu. Napravićemo pauzu do sutra, u 9.30.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje